

**AİLENİN KATILIM VE DESTEĞİ İLE İLKOKUL
ÖĞRENCİLERİNİN İNGİLİZCE DERSİ AKADEMİK BAŞARISI
ARASINDAKİ İLİŞKİLER**

Utku Can DOĞAN

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı/Eğitim Yönetimi ve Denetimi Tezli
Yüksek Lisans Programı**

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Onur CESUR

İstanbul

T.C Maltepe Üniversitesi

Sosyal Bilimler Enstitüsü

Eylül, 2018

JÜRİ VE ENSTİTÜ ONAYI

Utku Can DOĞAN in "Ailenin Katılımı ve Desteği ile İlkokul Öğrencilerinin İngilizce Dersi Akademik Başarısı Arasındaki İlişkiler" başlıklı tezi 12.09.2018 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından değerlendirilerek "Maltepe Üniversitesi Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliği" nin ilgili maddeleri uyarınca, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalında Yüksek Lisans/~~Doktora~~ tezi oy birliğiyle / ~~uz.çalışmasıyla~~ olarak kabul edilmiştir.

Unvanı, Adı ve Soyadı

Üye (Tez Danışmanı) : Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Onur Cesur

Üye : Dr. Öğr. Üyesi Ali TEMEL

Üye : Prof. Dr. Münevver Ölçüm ÇETİN

İmza

Doç. Dr. Ahu TUNÇEL ÖNKAL

Enstitü Müdürü

 maltepe üniversitesi	ETİK İLKE VE KURALLARA UYUM BEYANI	Doküman No	FR-178
		İlk Yayın Tarihi	01.03.2018
		Revizyon Tarihi	
		Revizyon No	00
		Sayfa	18/98

Revizyon Takip Tablosu

REVİZYON NO	TARİH	AÇIKLAMA
00	01.03.2018	İlk yazım.

ETİK İLKE VE KURALLARA UYUM BEYANI

01.03/2018

Bu tezin bana ait, özgün bir çalışma olduğunu; çalışmamın hazırlık, veri toplama, analiz ve bilgilerin sunumu olmak üzere tüm aşamalarından bilimsel etik ilke ve kurallara uygun davrandığımı; bu çalışma kapsamında elde edilmeyen tüm veri ve bilgiler için kaynak gösterdiğimi ve bu kaynaklara kaynakçada yer verdiğimi; çalışmamın Maltepe Üniversitesinde kullanılan "bilimsel incihâl tespit programı" ile tarandığını ve öngörülen standartları karşıladığımı beyan ederim.

Herhangi bir zamanda, çalışmamla ilgili yaptığım bu beyana aykırı bir durumun saptanması durumunda, ortaya çıkacak tüm ahlaki ve hukuki sonuçlara razı olduğumu bildiririm.

Utku Can Doğan
Utku Can Doğan

TEŞEKKÜR

Bu çalışmanın gerçekleŐtirilmesinde, değerli bilgilerini benimle paylaŐan, yol gösteren saygıdeğer danışman hocam Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Onur CESUR'a, bu araştırma formatını hazırlayan kıymetli hocam Prof. Dr. Niyazi KARASAR'a, bana zaman ayırıp verilerin toplanmasında yardımlarını esirgemeyen Kozyatağı Őükran Karabelli İlkokulu, Turhan Mediha Tansel İlkokulu, Mehmet Karamancı İlkokulu ve Özel Atacan Koleji'nde çalışan müdür, müdür yardımcısı ve İngilizce ğretmenlerine sonsuz teŐekkürlerimi sunarım.

Utku Can Doğan

Eylül, 2018

ÖZ

AİLENİN KATILIM VE DESTEĞİ İLE İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNİN İNGİLİZCE DERSİ AKADEMİK BAŞARISI ARASINDAKİ İLİŞKİLER

Utku Can Doğan

Yüksek Lisans Tezi

Eğitim Yönetimi ve Denetimi Programı/ Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Onur Cesur

Maltepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2018

Araştırmalar, aile katılımının, çocuğun kişilik gelişimi ve okul başarısı üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu desteklemektedir. Günümüzde, yabancı dil öğrenmek önemli olduğu için, aile katılımının bu konuda başarıya etkisi daha önemli hale gelmektedir. Bu araştırmanın amacı, ailelerin okul sürecine katılım seviyesi ve ilkökul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarıları seviyesini tespit edip ikisi arasında bir ilişki olup olmadığını ortaya koymaktır. Bunun için dört ilkökolden 182 veli, iki Likert tipi ankete katılmıştır. Akademik başarı seviyesinin belirlenmesi için İngilizce öğretmenleri tarafından rubrik değerlendirme formları doldurulmuştur. Daha sonra SPSS programıyla değişkenler arasındaki ilişki Pearson korelasyonu kullanılarak test edilmiştir. Sonuç olarak, aile katılım seviyesi ve ilkökul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Öğrencilerin sınıf seviyesi yükseldikçe, ailenin katılım seviyesinde düşüş tespit edilmiş, ancak bunun İngilizce dersi akademik başarısına herhangi bir etkisi bulunamamıştır. Bu konuda araştırma yapmak isteyenlere ilişki tespiti için çeşitli ara değişkenleri dikkate alması, öğretmenlere velileri okul sürecine dahil etmek için daha fazla çaba göstermesi, velilere ise çocuklarının okul başarılarını takip etmek ve aksaklıklar durumunda ne yapmaları gerektiğini bilmeleri için okul sürecine daha fazla katılmaları önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: 1. Aile katılımı, 2. Akademik başarı, 3. İngilizce dersi

ABSTRACT

THE RELATIONSHIPS BETWEEN PARENT INVOLVEMENT AND SUPPORT AND ACADEMIC ACHIEVEMENT AT ENGLISH OF ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS

Utku Can Doğan

Master Thesis

Management In Education and Auditing Programme/Educational Sciences
Department

Thesis Advisor: Asst. Prof. Mustafa Onur Cesur

Maltepe University Social Sciences Graduate School, 2018

Researches promote parent involvement has a positive impact on personality development and school achievement of children. As learning a foreign language is important today, the impact of parental involvement on achievement at this becomes more important. This research aims to detect the level of parental involvement and the level of academic achievement at English of elementary school students and to suggest if there is a relationship between them. To detect this, 182 parents from 4 elementary schools have participated 2 likert scale questionnaires. Rubric evaluation forms have been filled up to detect the level of academic achievement by English language teachers who work at these 4 elementary schools. Pearson Correlation Tests on SPSS have been done to understand if there is a relationship between the level of parent involvement and the level of academic achievement at English of elementary school students. As a result, a meaningful relationship between them could not have been found. It has been detected that parent involvement decreases as long as students pass, however any impact of this on academic achievement at English has not been found. It is recommended for people who wants to do a research about this to regard various intervening variables for detection of relationships, for teachers to make more effort to include parents in the process of school, for parents to participate the process of school more to follow their children's school achievement and to know what they should do in case of malfunction.

Key Words: 1. Parent involvement, 2. Academic achievement, 3. English

İÇİNDEKİLER

JÜRİ ONAY SAYFASI.....	ii
ETİK VE KURALLARA UYUM BEYANI.....	iv
TEŞEKKÜR.....	iv
ÖZ	v
ABSTRACT.....	vi
İÇİNDEKİLER	vii
TABLolar LİSTESİ.....	viii
ÖZGEÇMİŞ	x
BÖLÜM 1. GİRİŞ.....	1
Problem	1
Amaç	25
Önem	26
Varsayımlar	26
BÖLÜM 2. YÖNTEM.....	28
Araştırma Modeli	28
Evren ve Örneklem	28
Verilerin Çözümlemesi ve Yorumlanması	28
BÖLÜM 3. BULGULAR VE YORUMLAR.....	30
Bulgular	30
Yorumlar.....	66
BÖLÜM 4. ÖZET, YARGI VE ÖNERİLER.....	71
Özet.....	71
Yargı	71
Öneriler	74
EKLER.....	76
KAYNAKÇA.....	83

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1. Örneklemin eğitim durumuna göre frekans dağılımı	30
Tablo 2. Örneklemin gelir seviyesine göre frekans dağılımı	30
Tablo 3. Örnekleme oluşturanların çocuklarının okumakta oldukları sınıfa göre frekans dağılımı	31
Tablo 4. İlkokul 2. sınıf Öğrencilerinin velilerinin “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı	32
Tablo 5. “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri	34
Tablo 6. İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı	35
Tablo 7. “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri	37
Tablo 8. İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı	38
Tablo 9. “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri	40
Tablo 10. İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı	41
Tablo 11. “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin 3. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri	43
Tablo 12. İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı	45
Tablo 13. “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 4. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri	47
Tablo 14. İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı	48
Tablo 15. “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin 4. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri	50
Tablo 16. Örnekleme oluşturanların “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı	52
Tablo 17. “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin betimleyici istatistikleri	54
Tablo 18. Örnekleme oluşturanların “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı	55
Tablo 19. “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin betimleyici istatistikleri	57

Tablo 20. İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkökul öğrencilerinin okumakta oldukları sınıfa göre frekans dağılımı	58
Tablo 21. İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkökul 2. sınıf öğrencilerinin rubrik değerlendirme formuna göre frekans dağılımı	58
Tablo 22. İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarılarının betimleyici istatistikleri	59
Tablo 23. İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkökul 3. sınıf öğrencilerinin rubrik değerlendirme formuna göre frekans dağılımı	60
Tablo 24. İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarılarının betimleyici istatistikleri	61
Tablo 25. İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkökul 4. sınıf öğrencilerinin rubrik değerlendirme formuna göre frekans dağılımı	62
Tablo 26. İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin İngilizce akademik başarılarının betimleyici istatistiği	63
Tablo 27. İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkökul öğrencilerinin rubrik değerlendirme formuna göre frekans dağılımı	64
Tablo 28. İlkokul öğrencilerinin İngilizce akademik başarısının betimleyici istatistiği	65
Tablo 29. İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişimi seviyesi ile ilkökul 2. Sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları	66
Tablo 30. İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişki seviyesi ile ilkökul 2. Sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları	66
Tablo 31. İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişim seviyesi ile ilkökul 3. Sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları	67
Tablo 32. İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişki seviyesi ile ilkökul 3. Sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları	67
Tablo 33. İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişim seviyesi ile ilkökul 4. Sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları	68
Tablo 34. İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişki seviyesi ile ilkökul 4. Sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları	68
Tablo 35. İlkokul öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişim seviyesi ile ilkökul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson korelasyon katsayıları	69
Tablo 36. İlkokul öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişkisi seviyesi ile ilkökul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarısı arasındaki Pearson korelasyon katsayıları	69

ÖZGEÇMİŞ

Utku Can Doğan

Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı

Eğitim

<i>Derece</i>	<i>Yıl</i>	<i>Üniversite, Enstitü, Anabilim/Anasanat Dalı</i>
Y.Ls.	2018	Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı
Ls.	2016	Maltepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Yabancı Diller Eğitimi Anabilim Dalı
Lise	2012	Suadiye Hacı Mustafa Tarman Lisesi

Alınan Burs ve Ödüller

<i>Yıl</i>	<i>Burs/Ödül</i>
2012	Maltepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Yabancı Diller Eğitimi Anabilim Dalı ÖSYM Bursu (%50)
2016	Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Üstün Başarı Bursu (%25)
2016	Maltepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Yabancı Diller Eğitimi Anabilim Dalı Bölüm Birinciliği

Kişisel Bilgiler

Doğum yeri ve yılı	: 17.07.1994 / Fatih, İstanbul	Cinsiyet: Erkek
Yabancı diller	: İngilizce (İleri), Almanca (Başlangıç)	
GSM / e-posta	: 0 554 692 44 55 / utku_can_dogan@hotmail.com	

BÖLÜM 1. GİRİŞ

Bir çocuğun eğitim hayatında ailenin etkisi inkar edilemez bir gerçektir. Ailenin çocuğa verdiği destek ve okuluna gösterdiği ilgi, yöneleceği alandan okul başarısına kadar her yönden eğitimini etkiler.

Aileler, çocuklarının gelecekte iyi bir meslek sahibi olmasını, geçimini sağlayabilmesini isterler. Bu da onların donanımlı bir birey olmasını gerektirir. Özellikle günümüzde, insan tek bir ülkenin değil, dünya vatandaşı olabilmelidir. Bu da öncelikli olarak yabancı dil öğrenmeden geçer. Özellikle İngilizce günümüzde her yerde geçerli bir dildir. Öğrencilerin dil öğrenmede ve kendilerini geliştirmede okulun yanında ailenin de desteğine ihtiyacı vardır. Bu okul-aile işbirliğiyle olur.

Epstein (1999) de ailelere olan ilginin, okul tarafından sağlanan hizmetin ölçülerinden biri olduğunu ortaya koymuştur. Bu bağlamda, ailelerce eğitim-öğretim sürecine verilen önem, okuldan beklentilerin en üst düzeyde tutulması, başarı için önemli bir faktördür. (Becker, 1991, Hoover-Dempsey & Sandler, 1997'den akt.) (Sabancı & Yücel, 2014).

Problem

Aile ve Önemi

Toplumun en küçük birimi olarak tanımlanan aile, çocuğun gelişimini en çok etkileyen faktördür. Çocuğun kişilik özelliklerinden eğitimine kadar pek çok konuda ailenin etkisi olduğu söylenebilir.

Gordon, anne-babanın çocuk üzerindeki etkisinin çok geniş olduğunu düşünmektedir. Yani anne-babalar 0-6 yaş arasında hem çocuklarının ihtiyaçlarını karşılamada en önemli kişiler, hem de çocuklarına hayatı ilk öğretenlerdir. Kişilik temelini 0-6 yaş arasında geliştirdiği varsayıldığında, eğitimde izlenecek yolun çizilmesinde anne-babanın rolü önem kazanmaktadır. Çocuğun aileden aldığı değerler ve oluşan kimliği, toplum içindeki kimliğini belirleyecektir (Çelenk, 2003).

Aslanargun (2007)'a göre, öğrenci velilerinin okulla iletişim yeterli değilse bu velilerin çocuklarıyla iyi iletişim kuramamasından kaynaklanıyor olabilir. Çocuklarıyla hiç vakit geçirmeyen, çocuk okula başlayana kadar onlarla oyun oynamayıp iyi iletişim kuramayan, çocuk kaç yaşında olursa olsun onunla iletişim gerçekleştiremeyen aileler

okul döneminde iyi bir veli olamazlar. Aileler sadece çocuğun biyolojik gelişimine değil, psiko-sosyal gelişiminin ilk ve en önemli dönemine de katkıda bulunurlar.

Aslanargun (2007), öğrenciler ve aileler arasındaki iletişim seviyesi, okul öncesi dönemde çocuk-aile iletişiminin niteliğinden dolayı direk ilişkili olduğunu söylemektedir. Okul öncesi dönemde ailesinin ilgilendiği, duygusal ihtiyaçlarının karşılandığı, tepkileri dikkate alınan ve ebeveynleriyle kaliteli zaman geçiren çocukların, okula başladığında uyum sorunu yaşamayacağı bilinmektedir. Akademik başarı ve sosyal gelişim konusunda biyolojik, bilişsel ve psiko-sosyal durumların yanı sıra, eğitim bilimciler ve gelişim uzmanları çocukların nasıl ilişkilerin olduğu bir ailede yetiştiğinin de önemine vurgu yapmaktadır. Çocuklar okulda ve sosyal ortamlarda aile ortamında gördükleri ilişki ve iletişim şekillerini gösterirler.

Yörükoğlu, aileyi insan ilişkilerinin oynandığı bir tiyatro sahnesi olarak görmektedir. Çocuklar, bu tiyatro sahnesinde insan ilişkilerini her yönüyle görür ve uygular. İnsanlar arasındaki ilişkileri etkileyen anlaşma, uzlaşma, sadakat, yardımlaşma vb. pozitif özellikler aileden edinilir. Anlaşmazlık, rekabet ve çatışma vb. negatif özellikler karşısında ne yapacağını da aile ortamında öğrenirler (Aslanargun, 2007).

Aslanargun'a (2007) göre, bir insanın kişiliğinin gelişiminde ailesinin etkisinin, diğer faktörler içinde neredeyse yarısına sahip olması, gelecekte sergileyeceği davranışlar ve edineceği alışkanlıkların oluşum ve gelişiminde ailenin önemli bir yeri olduğunu göstermektedir. Aileler, çocuklarının hem kişisel hem de bilişsel gelişimi üzerinde önemli bir etkiye sahip olduklarından dolayı, çocuklarıyla iyi iletişim kurmak, onların iyi bir öğrenci ve iyi bir vatandaş olarak yetişmesini sağlayabilmek için çocukluk döneminden itibaren onlara iyi birer model olmalıdırlar.

Belfieldand ve Levin, sosyolog James Coleman'ın, 1964'te ABD'de eğitim hakkında sonuçları tartışmalara sebep olan Coleman Raporunu kongreye sunduğunu belirtmiştir. Bu raporda Coleman, akademik başarısızlığı açıklamada öğrencinin aile ortamının özelliklerinin, okulun özelliklerinden daha önemli olduğunu belirtmiştir. Bu, ailelerin akademik başarıda önemli bir değişken olarak göz önünde bulundurulması gerektiği anlamına gelir. Özabacı, düşük akademik başarının açıklanmasında aile faktörünün birinci sırada olduğunu düşünmektedir. Bu faktörü bireysel farklılıklar, arkadaşlar ve öğretmenler takip etmektedir (Aslanargun, 2007).

Ailenin Eğitim Düzeyi

Bu bölümde ebeveynlerin eğitim düzeyi ile okul sürecine katılım seviyeleri arasındaki ilişkiler ve bununla ilgili araştırmalar yer almaktadır.

Ailelerin, eğitim-öğretim sürecinde kabul edilen yeni yöntemler ve okullardaki yeni koşulları bilmesi, ailelerin çocuklarıyla evde okul konusunda yardımcı bir iletişim kurulmasını sağlayabilir. Bu yolla, aileler de çocuklarının eğitimi için sorumluluk alabilir ve okul ihtiyaçlarını karşılayabilirler. Sonuç olarak, Aslanargun ve arkadaşlarının okul konusunda ilgisizliğin nedenleri hakkında yaptığı bir araştırmada, aileler, ilgi göstermeme nedeni olarak kendi eğitimlerinin azlığını ve bilgisizliklerini birinci sırada göstermişlerdir. Ayrıca, Özdayı velilerin öğretmenlerle iletişim içinde olmasına rağmen, çocuklarına yardımcı olmak için ne yapmaları gerektiğini bilmediklerini düşünmektedir. Bu konuda öğretmenler ve okul yönetimlerinin önerileri dikkate alınmalıdır (Aslanargun, 2007).

Ailelerin eğitimlerinin seviyelerinin, katılımı ve başarı beklentilerini etkilediği araştırmalarda ortaya konulmuştur. Ailelerin eğitim seviyesi ne kadar yüksekse, okul sürecine o kadar katkı sağlamışlar, çocuklarını sorun çözümü konusunda desteklemişler ve onlardan başarı beklentilerini üst düzeyde tutmuşlardır. (Englund ve diğ., 2004, McNeal Jr., 2001, Okpala ve diğ., 2001, Salıcı-Ahioğlu, 2006, Trivette ve Anderson, 1995 ve Zellman, 1998'den akt. (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Eğitim seviyesi düşük olan ailelerin, okul konusunda daha az beklenti sahibi olma ve daha az ilgi göstermelerinin yanı sıra, çocuklarına eğitim konusunda destek olmak için bilgileri de yetersiz kalır. Ayrıca eğitim seviyesi düşük olan aileler, okulla iyi bir iletişim kurmak için yeterli özgüvene sahip olmayabilirler. (Gümüseli, 2004).

Ailenin Sosyo-ekonomik Durumu

Diğer yandan ailelerin sosyo-ekonomik durumunun okul sürecine katılımıyla ilişkileri hakkındaki araştırmalar da bulunmaktadır.

Salıcı-Ahioğlu (2006)'nın yaptığı bir araştırmada, sosyo-ekonomik seviyeleri aynı olmayan okullardaki ilköğretim 1. sınıf düzeyi okul ve aile arasındaki iletişimin ve çocukların gösterdikleri akademik başarının sosyo-ekonomik durumdan nasıl etkilendiğini incelemişlerdir. Bu araştırmaya göre, sosyo-ekonomik durumu daha yüksek olan aileler, çocuklarının evdeki okuma ve yazma çabalarına daha fazla katkıda bulunmaktadır. Öğretmenlerin, evde yapılan çalışmalarla ilgili rehberlik etmeleri,

sosyo-ekonomik durumdan etkilenmekte, sosyo-ekonomik durum ne kadar iyi olursa, öğretmen rehberliği bir o kadar işbirliği ile gerçekleşmektedir. Sonuç olarak, bir sorun olması durumunda aile-öğretmen işbirliğinin devreye girmesi, sosyo-ekonomik durumla doğru orantılıdır. (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Araştırmalara göre, öğrencinin akademik başarısının aileleri ve çevrelerinin özellikleri okul başarısı ile ilişkilidir. Yüksek ekonomik durumu ve eğitim düzeyi olan ailelerde büyüyen çocuklar, genellikle okulda daha başarılı olmaktadır (Walberg, 2004'ten akt. (Erdoğan & Demirkasımoğlu, 2010).

Yabancı Dil (İngilizce) Öğrenimi ve Önemi

Bu bölümde yabancı dil öğrenmenin öneminden bahseden araştırmalar yer almaktadır.

Dünyadaki ülkelerin hepsinde, yabancı dil bilgisi ve yabancı dil öğrenimi, toplum ve kültür açısından değişimler ve uygulamalı gelişmeler için önemi artmakta, ülkelerin birbirlerinin kültürünü öğrenme ve birlikte hareket etme imkanları artınca, yabancı dil öğrenimi adeta bir zorunluluk olmaktadır (Sözer, 1984'ten akt.). Türkiye de yabancı dil öğrenmek istemiş ve okullarda bu konuya da yer verilmesini onaylamıştır (Yaşar,1993'ten akt. (Acat & Demiral, 2002).

Soyupek (2007), yabancı dil öğretmenin git gide önemli hale geldiğini vurgulamaktadır. Ülkelerin birbirleriyle ilişki kurmaya başlamasından beri gerekli olan dil eğitiminin önemi tartışılmaz bir gerçektir. Bunun sebebi, günümüz teknolojiyle ülkeler arasında mesafe sorununun çözülmesi, artan haberleşme olanaklarıyla yabancı dil öğrenmeye büyük bir isteğin ortaya çıkmasıdır. Bu yüzden anadilin tek başına yetmediği anlaşılmıştır. Öte yandan, dil öğrenmenin insanlara olan yararları, dil öğreniminin kişiye verdiği küresel, kültür, dil açısından imkanlar ve sağladığı iş imkanlarının daha iyi anlaşılmasını sağlamaktadır.

Ayrıca, dil öğrenimi, yüksek düzeyde bilgiler edinmek, öğrenilen dili konuşanların ilmini, kültürünü ve birikimini öğrenmek ve öğrenilen dili konuşanlarla iletişim kurma şansı da sağlar. Böylece, uluslararası seviyedeki iletişimin seviyesi artıp daha çok yayılacaktır. Bu yüzden dil öğrenimi mutlaka sağlanmalıdır (Soyupek, 2007).

Öğrenmenin “öğrenci bir şeyi öğrenmek isterse olacağı” durumu göz önüne alınınca, öğretmen, öğrenciyi öğrenmeye teşvik etmek için neler yapılması gerektiğini bilmeli ve bunu sınıfta kullanmalıdır. Bu faktör, öğrenme de olduğu gibi yabancı dil öğreniminde de çok önemlidir (Williams ve Burden, 1997’den akt.). Bu durumda, yabancı dil öğrenmenin başka bir insan olmak, bir kimlik geliştirmek olduğu gerçeği önem kazanmaktadır (Crokall ve Oxford, 1988’ten akt.). Bunun sebebi, bir insan bir dili öğrenirken aslında o dili konuşan milletin kültürünü, onlara özgün yeteneklerini, becerilerini ve özelliklerini edinme çabası içerisindedir (Acat & Demiral, 2002).

Dünya ülkelerinin insanları, anadillerinin yanı sıra, “dünya dili” olarak kabul edilen İngilizce dilini öğrenip kullanmaya mecbur kalmışlardır. Türk milleti de bunu başarmaya çalışırken çeşitli sıkıntılar çekmektedir. Bu sıkıntılardan biri, motivasyonun düşük olmasıdır. Eğitimciler göre, bunun düşüklüğünün başlıca sebepleri, insanların dil öğreniminin önem ve gerekliliği konusunda ikna olmaması, buna gerek duymaması, toplumun dil öğrenmeye yönelik destekleyici yaklaşımlarda bulunmaması veya bireylerin çekilememesidir. O halde, bir insan, yabancı dil öğrenmenin kendisinin ne işine yarayacağını bilmezse, bu durum, onun bu dili öğrenmesinin bir insanın ilgilenmediği toplantıya katılmasına benzer. Bu bağlamda, motivasyonu artırmak için yapılacak şeylerden biri, sınıfta, öğrencilerin ilgisini sağlayacak ve onları dil öğrenimine itecek bir ortam sağlamak ve sınıf ortamını öğrenilecek konulara konsantrasyonu artıracak halde kullanmaktır. Burada görev öğretmenlerindir. (Acat & Demiral, 2002). Ancak öğretmenler, öğrencilerini derse çekebilmek ve onları yabancı dil öğrenmeye motive etmek için onları daha yakından tanımalıdır. Bunun için de ailelerle işbirliği yapması gerekmektedir, çünkü eğer öğrencileri daha yakından tanıyabilirlerse, onlar hakkında edindikleri bilgileri ders içinde onların isteğini artırmak için kullanabilirler. Aileler de çocuklarına yabancı dil öğrenmeye gerekli önemi verip, çocuklarını yabancı dil öğrenmeye teşvik etmelidir. Bunu da yabancı dil öğrenmenin yararlarını anlatarak, yabancı dil öğrenmeye yarar sağlayan kitap, müzik vb. materyallerle yapmalıdırlar. Böylece öğrenciler yabancı dil öğrenmenin kendilerine yararlı olacağı düşüncesiyle yabancı dil öğrenme istekleri artacak, bu da onların motive olmasını sağlayacaktır. Motive olan öğrenci, yabancı dil dersinde daha istekli olacak, bu da onun akademik başarısını artıracaktır. Bundan dolayı ailenin eğitim sürecinde yer alması öğrenciyi motive etmeyi, doğal olarak da İngilizce dersi akademik başarısını artırmayı kolaylaştıracaktır.

Günden güne, ülkeler arasında etkileşim hızla artarken dil öğrenmek ve öğretmenin önemi artmaktadır. Sonuç olarak, insanlar dünya genelinde diğer insanlarla iletişim kurmak için birden fazla dil öğrenmeye çalıştığından dolayı, iki dilli insan oranı artmaktadır. Artan iki dilli insan oranı hakkında pek çok araştırma vardır. Kanada’da yürütülen İngilizce-Fransızca iki dillilik ile ilgili bir araştırma buna örnektir. Araştırmaya göre, yaklaşık 5.231.500 kişi, 5 yıl önceki 4.841.300 kişiye kıyasla, %8.1’lik bir artış, 2001 anketine iki dilli olduklarını iletmişlerdir. 2001’de bu kişiler nüfusun %17.7’sini, 1996’da %17.0’ın ilerisinde, temsil etmiştir. Çalışmanın bulgularına göre, dünya genelinde artan iki dilli insan oranının gözlemlenebildiği söylenebilir (Tilfarlıoğlu & Çiftçi, 2011).

Krashen’a göre, beyinde dil gelişimi çocuk henüz iki yaşındayken başlar ve bu ergenliğe kadar sürer. Bir çocuk, bu süreç içinde anadilinin yanı sıra herhangi bir dili öğrenmeye başlarsa, onu da kolayca öğrenir. (İlter, 2007).

Lambert, anadilini edinmeye başlayan bir çocuğun önemli dönemi olan 12 yaşını geçmeden herhangi bir dili öğrenmeye başladığında, ileri seviyedeki eğitiminde diğer çocuklardan daha fazla başarı sergilediğini düşünmektedir. Ayrıca, erken çocukluk döneminde kazanılan yabancı dil meyili, çocukların 0-6 yaş arasında öğrenilen dil meyili, ek olarak kognitif gelişimini olumlu yönde etkilemektedir (İlter, 2007).

Dilbilimcilerin belirttiğine göre, egosantrik dönemde (3-6 yaş arası) dil öğrenimi gören çocuklar, karşılaştıkları sorunları çözüme kavuşturma konusunda da başarılı olmaktadır. Beydoğan, bir çocuğun dünyayı algılayıp onunla etkileşim halinde olması bilişsel sürecin gelişimi açısından çok önemli olduğunu düşünmektedir. Bilişsel sürecin gelişimi de etkileşimle sağlanmaktadır. Bu etkileşimi de dil sağlar. Bu da dil gelişiminin ne kadar önemli olduğunu göstermektedir (İlter, 2007).

Anşin de küçük yaşta başlanan dil eğitiminin çocukların zihinsel becerisini geliştirdiğini ve anadillerinde karşılaştıkları kalıpları anlayabilme becerilerini geliştirdiğini düşünmektedir (İlter, 2007).

Sevinç, egosantrik dönemdeki çocuklara herhangi bir dili öğretmenin 5 yaşlarını doldurduktan sonra, yani öğrenciler yaklaşık olarak anadillerini edindikten sonra verilebileceğini düşünmektedir. Yabancı dil öğrenimi erken başlarsa, dil öğrenimi daha kolay hale gelir. Anaokulundaki dil öğretiminin asıl hedefi, çocuğa hedef dilin anadili

gibi edindirilmesi değil, başka dillerin ve kültürlerin varlığının bilincini kazandırmaktır (İlter, 2007).

Halliwel'e göre, egosantrik dönemdeki bir çocuk kognitif açıdan anadili dışındaki herhangi bir dili de öğrenebilme kapasitesine sahiptir. Fakat, çocuklara yabancı dil öğretiminde oyun, şarkı, tekerleme vb. kullanılabilir (İlter, 2007).

Yazıcı, çocukların çevreden en çok 5-6 yaş arasında etkilendiğini öne sürmektedir. Olumlu bir çevrede yetişen çocuklar, okulda daha fazla başarılı gösterirler. Egosantrik dönemdeki çocukların dinlemede ve konuşmada başarıları daha yüksek olduğundan dolayı dilin öğretiminde dinleme ve konuşma becerilerine çok dikkat edilmelidir (İlter, 2007).

Biketençayev ise, bir çocuğun beynindeki işlevlerin fazlasıyla çalıştığı dönemin 0 ile 5 yaşları arası olduğunu ileri sürmektedir. Bu süreçte, çocuk bir dili öğrenmesi durumunda o dil anadilin seviyesinde olacaktır. Erkenden bir dili öğrenmeye başlayan çocuğun olgunluğu akranlarına oranla çok yüksektir (İlter, 2007).

Kara, çocuklar erkenden dile maruz kalınca, anadilinin de sağladığı kültürü diğer dillerin sağladığı kültürlerle kıyaslayarak, hoşgörülü, küresel, etkileşim becerisi kuvvetli bir insan haline gelebileceğini öne sürmektedir. Başka bir deyişle, küçükken herhangi bir yabancı dili öğrenmek, çocuğun çok yönlü gelişimini sağlar. (İlter, 2007).

Roth'a göre, 3-4 yaşındaki çocuklar anadillerini zorlanmadan konuşabilirler, 6 yaşından sonra zamanları algılamaya yetecek seviyeye ulaşabilirler (İlter, 2007).

Akdoğan'a göre ise, çocukların beyinlerinin gelişimi iki ile beş yaşlarında gerçekleşir, altı yaşına geldiklerinde bu gelişimi tamamlarlar. Bu yüzden çocuğun dilsel bilinci iki-beş yaş döneminde daha yoğundur. Doğal öğretilen yabancı dil çocuğun psikolojisi ve gelişme seviyesiyle uyumlu bir şekilde hazırlanırsa, bu dönemde dil öğreniminin kolaylığı artar. Yabancı dil eğitiminin çocuğun zihinsel gelişimini olumlu etkileyebilmesi için doğru yapılandırılmalıdır (İlter, 2007).

Mirici de çocuklar ve yetişkinlerin güdülenmesi, hazır bulunuşlukları ve öğrenme etkinliklerine verdikleri tepkiler farklı olduğundan dolayı programların iki grup için özel olarak düzenlenmesi ve buna göre hedef ve davranışların düzenlenmesi gerektiğini düşünmektedir (İlter, 2007).

Soyupek (2007)'e göre, yabancı dil öğrenmenin önem ve faydaları anlaşılınca, gerisi öğrenen kişinin çalışması ve kaliteli eğitime kalmaktadır. O halde, yabancı dil öğrenmek isteyen insanlar her türlü başarı gösterecektir. Yabancı dil öğrenmede, koşulları bahane edip, dil öğrenimini zor olarak görmek, insanın isteğini azaltır. Çocuğun eğitim hayatındaki en büyük destekçilerinin başında gelen aileler de bu yanlış yapmamalı, onu yabancı dil öğrenimi konusunda cesaretlendirmeli, okula gerekli ilgiyi göstererek öğretmenlerle işbirliği yapmalıdır. Öğrenciyi yabancı dil öğrenmeye azmettirme konusunda öğretmenleri bilgilendirmeleri, onların öğrencileri motive etmek için izleyecekleri yolu daha kolay bir şekilde çizmelerine yardımcı olur.

Soyupek (2007), dil öğrenirken karşımıza çıkan çeşitli sıkıntıları da ortaya koymuştur. Bu sıkıntılar hala karşımıza çıkmaktadır. Bu sıkıntıların başında, ilgi yetersizliği, motivasyon düşüklüğü, öğretim yöntemleri, derste kullanılan araçlar ve sınıf vb. gelmektedir. Yukarıda adı geçen akademik başarının etkilendiği sıkıntılar göz önüne alındığında, ortadaki durum olumlu görünmemektedir. Yükseköğretimde öğrencilerin yapacakları meslekle ilişkili dersler de yabancı dil için gerekli süreyi azaltmaktadır. Yabancı dilin öğrenilmesinin öğrencilere ağırlık olarak düşünülmesini göz önüne alınırsa, dil öğrenmenin cazibesi azalmaktadır. Ek olarak bu dili kullanacak bir yer bulunamaz, gerçekte işlerine yaramazsa ve kolay kullanıldığı garanti olmazsa, öğrenim iyice cazibesini yitirmektedir. Bunun yanı sıra, çevrenin baskısı ya da öğrencinin yabancı dil öğrenmek istemesi fazla değilse, yabancı dilde başarılı olamayacaktır. Yabancı dilin öğretilmediği, öğrenildiği gerçeği sorumluluğun öğrenciye ait olduğunu ortaya koymaktadır. Öğrenci en yüksek başarıyı elde etmek için yeterli seviyede çaba göstermelidir.

Bu sıkıntıları ortadan kaldırmanın yabancı dilde başarıya katkı sağlayabileceğinin yanı sıra, yabancı dile öğrenciyi çekmek için çaba gösterilmelidir (Soyupek, 2007).

Akademik Başarı

Eğitimde “başarı”, eğitim kurumundaki hedeflere ulaşmaktır. Bu yüzden, tüm eğitim kurumları, hedeflerin ulaşılmasına yönelik bir program hazırlamak için çaba gösterir. Müfredat planı, araçların seçimi, hizmet içi eğitimle öğretmenlerin geliştirilmesi, teknolojiyi kullanma ve eğitim için bütçe kullanma başarıyı artırmak için

yapılanların başında gelmektedir. Fakat bu yapılanlar başarıya tek başına yetmeyebilir (Kazazoğlu, 2013).

Carter ve Good (1973), başarıyı eğitsel etkinliklerden bir öğrencinin yararlanma seviyesinin son durumu olarak tanımlamaktadırlar. Demirel (2001: 13) ise başarıyı, programdaki hedeflerle tutarlı davranışlar bütünü olarak tanımlamaktadır (Kazazoğlu, 2013).

İkinci yabancı dil öğretim ve öğreniminde çıkan sorunlar sadece sistem, yönetim ya da müfredattan kaynaklı değil, ayrıca yasal, pedagojik, yönetsel ve kültürel nedenlerden de kaynaklıdır. Bu bağlamda, öğretim ve öğrenmenin merkezindeki öğrenci ve aileler hesaba katılmalıdır. (Can & Can, 2014).

Okul-Aile İlişkisi

Bu bölümde ailelerin okulla yapacağı işbirliğinin eğitimde hedeflere ulaşılmasına nasıl bir yarar sağlayabileceği ve okulun bu konuda neler yapabileceği ile ilgili araştırmalar yer verilmiştir.

Okullar etkinlikleri aracılığıyla hedeflerine ulaşmak için, çevresiyle etkileşim halinde olmalıdır. Eğitim süreci, bir tek okullarda olmaz. Okulların etkileşim kurabileceği çevredeki en önemli etken ailelerdir. Aileler, çocuğa ilk deneyimlerini kazandırıp kişisel gelişimine katkıda bulunmaya başlayan ilk kişiler olmasının yanı sıra (Yavuzer, 1993'ten akt.), çocuklarının eğitimiyle ilgili kişiler olduğu için okulun ortaklarıdır. Bundan dolayı, okul-aile işbirliği eğitimin verimliliği bakımından son derece gereklidir. Fakat, Türkiye'de okul-aile işbirliği anlayışı, sorunları konuşma ve veli toplantılarından öteye gidememektedir. Okullar, aileleri disiplin için işbirliği yapmaya gerek duydukları kişiler, aileler ise, okulları çocuklarının eğitimini sağlayacak yer olarak görmektedir. Bundan dolayı, aileler fazla bir rolü olduğuna inanmamaktadır. Bu da okul-aile ilişkilerini yapaylaştırmakta, okul ve ailenin farklı görevleri olan iki ayrı kurum olarak görülmesini sağlamaktadır (Erdoğan, 2000'den akt.). Oysa ki, okul-aile işbirliğinin başarılı olması, aile katılımının sağlanması akademik başarıya olumlu bir şekilde yansımaktadır (Argon & Kıyıcı, 2012).

Eğitimdeki sistem yaklaşımı, okulun, her yönle çevresiyle sürekli etkileşimde olan, bundan dolayı hedeflere ulaşılması için ailelerle bir bütün olan bir sistem olduğunu söylemektedir (Erdem ve Şimşek, 2009'dan akt. (Şad & Gürbüzürk, 2013).

Okulların, görevlerini iyi bir şekilde yerine getirebilmesi için çevre de buna uygun olmalıdır. Bu, çevrenin okullara öğrenci gönderebilme imkanının olması demektir. Fakat, çevrenin uygunluğu, okul görevlerini yerine getirecektir anlamına gelmez. Okulun görevlerini yerine getirmesi ve yaşamını sürdürmesi, bu çevrenin uygunluğunu kullanabilmesiyle doğru orantılıdır. Uygunluğu kullanma becerisinin iyi olması, ailelerin okuldan istekleri ve beklentileri ile okulun hedefleriyle uyumlu olmasını sağlayacak iyi bir işbirliğine bağlıdır. İşbirliğine verilebilecek en iyi örneklerden biri, okulun öğrencilerin aileleriyle iletişim kurup onlara ne yapmaları gerektiğini öğretmek, ailelerin de bunları yapmasıdır. Başka bir örnek de, ailelerin okulda düzenlenen faaliyetlere ve karar süreçlerine dahil edilmesidir (Gümüşeli, 2004).

Okullar, öğretimi sağlama görevini yerine getirmek için, içinde bulunduğu çevre ve toplumu dikkate alıp hedeflere ulaşmak için okul-çevre ilişkisini sağlamak için çabalamalıdır. Çevreyi kapsayan en önemli faktörlerden biri de ailelerdir (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Aslanargun (2007), okulun, çevresi için iyi bir eğitim merkezi olması, toplum yapısını şekillendirme görevini üstlenmesi ve insanların hayatla ilgili her konuda bilgi edinebilecekleri bir yer olması için çevresi ve doğal olarak ailelerle iyi iletişim kurabilmesi gerektiğini belirtmiştir. Böylece, kurulan iyi iletişim, ailelere ihtiyaç duydukları bilgileri edinme imkanı verilirken, okullara da, hem parasal hem de yeniden yapılanma konusunda destek olabilecektir. Ailelerin, okullardaki eğitim sürecine katılması, hem çocuklarının öğrenme sorumluluklarını üstlenmeleri, hem de çevrelerindeki okulların gelişmesine katkı sağlaması açısından çok önemlidir. Okul etkinliklerinde karara varılmasına katılımda bulunmayan ailelerin, sorunlara çözüme katkısı da mümkün değildir.

Ailelerin, öğrenmek için çocuklarını teşvik etmesi, ders tekrarı yapılması ve ailelerin bu konuda yardım etmesi, yönlendirmesi başarıya olumlu yönden katkı yapacaktır. Bunu sağlamanın yolu, okulda öğrenilen konular, öğrenilmesi gerekenler, gerekli araçlar, yardım etmek için neler yapılması gerektiğini okuldan öğrenmektir (Gümüşeli, 2004).

Eğitimin rastlantıdan ibaret olmaması ve çocukların olumlu davranışlar kazanması için aile ve çevre okulu desteklemelidir. Bu desteği almak için okul-aile ilişkisinin uygun bir şekilde planlanması şarttır. Okul-aile ilişkisini sağlamakla ilgili bu

plan, okulun hedeflerinin gerçekleşmesine, öğrenci ve toplum gelişimine katkıda bulunacak, velilerin okul sürecine dahil olmasının yanı sıra desteği iyi yönden etkileyecek özellikler barındırmalıdır (Yiğit & Bayrakdar, 2006).

Hester (1989) da aile katılımı ve etkili okulların birbirinden ayrılamaz bir bütün olduğunu düşünmektedir. Okul-aile işbirliği, etkili okulların özelliklerinin başında gelmektedir (Balcı, 2001'den akt.). Aile katılımının tanımı, ebeveynlerin çocuk gelişimi ve eğitimini destekleyebilmelerine yönelik faaliyetler şeklinde yapılabilir (Ömeroğlu ve Yaşar, 2005'ten akt.). İyi bir eğitime ulaşabilmek için öğretmen ve velilerin iyi bir işbirliği yapması, bu işbirliğinin yapılabilmesi için de öğretmen ve velilerin birbirleriyle iletişim kurmaları ve çocuklara daha çok önem vermeleri gerekmektedir. Çocukların ilk öğretmenlerinin anne babaları olduğu gerçeği göz önüne alınırsa, ailelerin çocuklarının eğitimini destekleyip katkıda bulunmasını sağlamak için, okul ve evdeki eğitimi birleştiren bir görüş benimsenmelidir (Şahin ve Ünver, 2005'ten akt. (Erdoğan & Demirkasımoğlu, 2010).

Anne-babalar, çocukların ilk öğretmenleri olmalarının yanı sıra, öğretmenlerin de ortaklarıdır. Anne-babaların çocuklarıyla ilgili anlayışları, öğrenme planlanmasında büyük önem kazanmaktadır. Ayrıca, öğretmenler de öğrencileri ev ve aile ortamı dışında bir yerde tanıdıklarından dolayı, ebeveynlere çocuklarını tanımaları için yardım edebilirler. Öğretmenler, ebeveynlere eğitim süreci ve öğrencilerin ilerleyişi konusunda bilgi vermelidirler. Ek olarak, ebeveynler de eğitim sürecine katkıda bulunabilirler. Anne-babalar çocuklarını motive etmede, çocuklarının okulda öğrendikleri ile dışarıda karşılarına çıkabilecek fırsatlar arasında ilişki kurmalarında önemli bir role sahip olabilirler (Danielson, 2002'den akt. (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Anne-babaların okulun ortakları olması; anne-babaların yapılması gereken şeyler konusunda eğitilmesi, toplumsal ve duygusal olarak desteklenmesi, ebeveynler ve profesyonellerin birbirlerini bilgilendirmesi, ebeveynlerin grup toplantılarına dahil edilmesi, ebeveynlerin çocuklarıyla olan iletişiminin iyileştirilmesi ve ebeveynlere sosyal kaynaklar hakkında rehberlik etmek olarak tanımlanabilir (White, Taylor ve Moss, 1992'den akt. (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Aileyle ilgili faktörler-okul başarısı ilişkisinin tespitini hedefleyen araştırmalarda 2 açıdan konu incelenmiştir (Martinez-Pons, 1996'dan akt.); okul başarısının toplumsal etkenlerle (ebeveynlerin çocuklarının okul başarısıyla geleceği ile ilgili sahip oldukları

beklentiler, ekonomik durum, kültür vb.) olan ilişkisi ve eğitim süreçlerinin aile katılımıyla olan ilişkisi (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Okullar ve aileler arasındaki işbirliği söz konusu olduğunda, okul ve ailelerin başlattığı katılımlar olmak üzere iki konuya değinilebilir. Okulun başlattığı katılım, gerekli harcamaların yapılması, iletişim için gerekli stratejiler oluşturmak, ailelerin katılım seviyesi gibi faktörleri kapsarken, ailelerin başlattığı katılım, ödev için yardım, evdeki kurallar, okulda yaşanan sorunların çözümüne ailelerin yardımı vb. faktörleri kapsar (Driessen ve diğ., 2005'ten akt. (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Arslan ve Nural (2004) da, iyi bir okul-aile birliği oluşturmanın, okulun aileleri ziyaret etme, veliler, öğretmenler ve çocukların beraber gezilerde yer alması, konferanslar organize etme vb. faaliyetler düzenleme, anne-babaların sınıfa kaynak sağlaması, meslek konusunda yönlendirme yaparken velilerle fikir alış verişi, veli toplantıları düzenleme, velilerin okul kaynaklarından yararlanmasını sağlama, anketlerle veli görüşlerini öğrenme, özel gün kutlamalarında velileri görevlendirme, velilere yazı yazma görevleri verme, sınıflarda gösteri organize ederek velileri öğrencilerin ilerleyişi konusunda bilgilendirme gibi faaliyetleri aracılığıyla yapılabileceğini önermişlerdir (Erdoğan & Demirkasımoğlu, 2010).

Aile Katılımı ve Desteği

Aile katılımının nasıl gerçekleştiği ve bunun eğitime nasıl bir katkısı olduğu ile ilgili araştırmalar da bulunmaktadır.

Aile katılımı, eğitimde verimi artırmak için önemlidir. Aile katılımının tanımı, anne-babaların çocukların eğitim sürecinde yer almaları şeklinde yapılabilir. Buna göre, ebeveynlerin çocuklarla okul konusunda konuşmaları, ödevler için yardım etmeleri ve kontrol etmeleri, okul faaliyetlerinde yer almaları, çocukların öğretmenleriyle bire bir görüşmek veya veli toplantılarına katılmak için okula gitmeleri aile katılımına örnek olarak gösterilebilir. (Şad, 2012).

Şad ve Gürbüzürk (2013), aile katılımının, okulda eğitim süreci için önemi vurgulanarak, okula devamlılığı ve çocuğun kendine olan saygısını geliştirip okula olumlu bir bakış açısının olmasını sağladığını ortaya koymuşlardır.

Literatürde, aile katılımının 4 tane önemli yönüyle karşılaşılmaktadır. Bu özellikler, ailelerin eğitim konusunda çocuklardan geliştirdiği beklentiler, okuldaki

faaliyetlerde yer alma, evde öğrenmeye teşvik edici yöntemler ve çocuklarla okul konusunda konuşmadır (Fan, 2001, Trivette ve Anderson, 1995'ten akt.). Aile katılımı, farklı yönlerle ortaya çıktığı için, bununla ilgili araştırmalarda çelişkili sonuçlara ulaşılmıştır (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Aile katılımını konu alan araştırmalar, genellikle okulların sağladığı aile katılımına yönelik faaliyetleri iki uçta olmak üzere dört seviyede incelemektedir. İlk seviyede, ailelerin okulda alınan kararlara fazla etkili olamayacağı ve ailelerin sadece ev ortamındaki eğitime katkıda bulunmasının yeterli olacağını düşünen bir anlayışla karşılaşılmaktadır. İkinci seviyede, ailelerin okuldaki etkinliklerde aktif olarak yer almasıyla karşılaşılmaktadır. Üçüncü seviyede, veliler, öğretmenlere yardımcı olmakta, onlarla işbirliği yapmakta ve karar süreçlerine dahil edilerek amaçların gerçekleşmesine katkıda bulunmaktadır. Öbür uçta, veliler okuldaki sorunların çözülmesine katkıda bulunmakta, reform şekillerini değerlendirip uygulamaktadırlar (Lawson, 2003'ten akt. (Erdoğan & Demirkasımoğlu, 2010)).

Eğitim sorumluluğunu öğretmenler ve okullara bırakan düşüncenin yerine, eğitim sorumluluğunu okullar, aileler ve toplumun kalan üyelerine pay eden bir düşünce benimsenmiştir. Yeni düşünce, hem eğitimin kalitesini hem de akademik başarıyı yükseltmek adına sadece okulun yetmeyeceğini, aile katılımına da ihtiyaç duyulduğunu vurgulamaktadır. Ailelerin karşımıza çıkan farklı bütünleri, farklı kültürler, toplum ile bunların yansıdığı yasalar, aile katılımını gerekli kılmıştır (Graue ve Brown, 2003'ten akt. (Lindberg, 2014)).

Baltaş, (2001, 161) öğrenci başarısını artırmak için, önce ailelerin çocuklarıyla işbirliği yapmasının gerektiğini düşünmektedir. Çocukların rızası dışında ailelerin yardımı okul başarısına herhangi bir katkı sağlamayacaktır (Aslanargun, 2007).

Aslanargun (2007), öğrencilerin akademik başarısını etkileyen okul içi ve okul dışı etkenlerden bahsetmektedir. Okul dışı etkenlerden aile, öğrencinin okul başarısının belirleyicilerinin başında gelmektedir. Aileler çocuklarının başarısını çok yönlü etkileyebilir. Çocuklarıyla kurulacak iletişimin niteliği ve okulla yapılacak işbirliğinin seviyesi aracılığıyla aileler, çocuklarının akademik başarısına katkıda bulunabilirler.

Aile ve çocuk arasında kurulacak iyi bir iletişimin akademik başarıya pozitif yansıdığı araştırmalarda tespit edilmiştir. Problemin çözümüne yardım etme, çalışmaya yönlendirme akademik başarıyı olumlu etkiler. Akademik başarıya ailelerin tam

anlamda katkı sağlamasını ilk olarak çocuklarına çalışabilmeleri için iyi bir ortam hazırlamak sağlayacaktır (Gümüşeli, 2004).

Evdeki çalışma ortamının yanı sıra, okul etkinliklerinde aile katılımının olması da akademik başarıyı etkiler. Ailenin bu konudaki rolü okuldaki eğitsel, sosyal ve kültürel etkinliklerde doğrudan görev almaktan, düzenlenecek etkinliklere izleyici olarak katılmaya kadar değişik düzeylerde kendini gösterebilir. Ailelerin okulla kuracağı iyi ilişkiler, okulun ilerleyişini engellememesi koşuluyla yapılacak okul ziyaretleri, öğretmen-veli görüşmeleri, okul etkinliklerinde görev üstlenme gibi yollarla okulla yapacağı işbirliği olumlu yönde gelişebilir. Bu bağlamda, aileler okulda yapılan faaliyetler, konferans ve yarışmalara katılarak çocuklarını destekleyebilirler. Böylece onların başarılarına önem verdiklerini gösterip onları motive etme fırsatı elde ederler (Gümüşeli, 2004).

Aslanargun (2007)'a göre, aileler, çocuklarının akademik başarısına katkıda bulunmak istiyorlarsa, önce kendi çocuklarını iyi tanımak zorundadırlar. Çocuğu hakkında hiçbir bilgisi olmayan anne-babalar, okul-aile ilişkilerini geliştiremez ve çocuklarına yeterli destekte bulunamazlar. Sağlıklı yapılacak okul-aile işbirliği, aile ile okulun çocuk hakkında iyi bir bilgi alış verişinden kaynaklandığına göre, ailelerin çocuklarını tanımalarının ve onlar hakkında bilgi sahibi olmalarının büyük bir önemi olduğu söylenebilir.

Araştırmalar, çocuklardaki başarı ve zihinsel gelişimin okuldan önce aile ve çocuk arasında kurulacak iyi bir iletişimden kaynaklandığını söylemektedir (Pianta ve Harbers, 1996'tan akt.). Öğrenmeye yardımcı olan anne-babalar, çocukları için öğrenme etkinlikleri yoluyla okula hazırlarlar. (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Aileler, küçük yaştan itibaren yabancı dil (Örn. İngilizce) öğrenmeye çocuğu teşvik etmeli, bununla ilgili evde kitap, şarkı, oyun vb. materyallerle desteklemelidir.

Aile Katılımı-Akademik Başarı İlişkisi

Burada aile katılımının, öğrencilerin akademik başarısına nasıl katkıda bulunabileceği ile ilgili araştırmalar yer almaktadır.

Sezgiler aile katılımının öğrencilerin akademik başarısına olumlu etkisi o kadar büyük olmuştur ki, politika belirleyiciler (Prindle & Resinski, 1989, Van Meter, 1994, Wagner & Sconyers, 1996'dan akt.), müdürler (Khan, 1996, Roach, 1994, Wanat,

1994'ten akt.), teachers (Allen, 1996, Clarke & Williams, 1992, Matzye, 1995'ten akt.), öğretmenler (Allen, 1996, Clarke & Williams, 1992, Matzye, 1995'ten akt.), ebeveynler (ECS Distribution Center, 1996, Dye, 1992, Lawler-Prince, Grymes, Boa Is, & Bonds, 1994, Schrick, 1992'den akt.), ve öğrencilerin kendileri (Brian, 1994, Choi, Bempechet, & Ginsburg, 1994'ten akt.) bile aile katılımının çocukların akademik başarısı için önemli olduğunda hemfikir olduğunu göstermektedir (Akimoff, 1996, Austin Independent School District, 1977, Deford, 1996, Edwards, 1995, Mendoza, 1996, Mundschenk & Foley, 1994, Ryan, 1992'den akt.). Sonuç olarak, aile katılımı programları almak veya desteklemek için pek çok çalışma üstlenilmiştir (Austin Independent School District, 1977, Edwards, 1995, Egan, O'Sullivan, & Wator, 1996, Foster-Harrison & Peel, 1995, Merttens, & Vass, 1993, Patterson, 1994'ten akt. (Fan & Chen, 2001).

Alanyazında, aile katılımının öğrenmeyi ve okul başarısına olumlu katkıda bulunduğu ortaya konulmaktadır (Lawson, 2003'ten akt.). Bununla ilgili sayısız araştırması olan Epstein (1995)'e göre, aile katılımı sayesinde okuldaki programlar ve iklim iyi bir seviyeye çıkar, ailelere daha çok hizmet verilir, aileler eğitime daha çok katkıda bulunur ve okul-aile ilişkileri gelişir. Bu bağlamda, iyi bir aile-okul iletişimi, öğrencilerin hem ailelerinden hem de okuldan farklı düşünebilme, yardımlaşma, okula devamlılık gibi konuları öğrenebilecektir (Epstein, 1995'ten akt. (Erdoğan & Demirkasımoğlu, 2010).

Ayrıca, okul ve aile arasındaki ilişki, çocuklara ve gençlere sahip oldukları hak, sorumluluk ve ödevleri öğrenmesi, bunların davranışa dönüştürülmesi ve akademik başarının artırılması için çok önemlidir. Aile katılımı ve eğitim sürecine yaptıkları katkılar, okulca sadece okula bağlıta bulunma, başarıdaki son hali öğrenmek ya da bir sorunu konuşmak için okulda olması şeklinde düşünülmemesi gerekir, aynı amacı gerçekleştirmek için birlik oldukları şahıslar şeklinde düşünülmemelidir. Aynı şekilde ailelerin de okulları sadece eğitim verildiği yer şeklinde düşünmemeli, ayrıca eğitim kalitesine ve akademik başarıya imkanları doğrultusunda katkı sağlamayı görev edinmelidirler (Aydın, 2005'ten akt. (Erdoğan & Demirkasımoğlu, 2010).

Konuyla ilgili literatürde, aile katılımının öğrencilerin gösterdikleri gelişim ve aldıkları eğitime olumlu etkisi vurgulanmaktadır. Katılım olduğunda, okul da buna fırsatlar verdiğinde akademik başarının arttığı ortaya konulmuştur (Ashby, 2006,

Aslanargun, 2007, Hill ve Tyson, 2009, Jeynes, 2007, Kotaman, 2008, Sheldon ve Epstein, 2005, Şad, 2012'den akt. (Lindberg, 2014).

Eğitim programlarını okul ve öğretmenler uygulamaya koysa bile, eğitimdeki amaçlar, sadece okulda öğrencilere programlarda belirtilen gerekli bilgileri vermekle olmaz. (Taymaz, 1995'ten akt.). Bu yüzden, öğrencinin ailesini program dışında tutmak mümkün değildir. Aileler eğitim programlarının ana unsurlarından biri olarak dikkate alınmalıdır. (Şad & Gürbüzürk, 2013).

Aileler tarafından gerçekleştirilen katılım, okul-aile ilişkilerini artırarak öğrencilerin öğrendiği bilgilerin tekrar edilip iyice öğrenilmesine yardımcı olur. Bu yolla, hem aileler öğretmenlerin neler beklediğini, hem de öğretmenler ailelerin neler bekleyip istediğini bilecektir (Temel, 2001'den akt.). Ek olarak, aile desteği, çocuğun okuldaki performansını, derse katılımını ve akademik başarısına da katkıda bulunacaktır (Halle, Kurtz, Costes ve Mahoney, 1997, Annunziata, Hogue, Faw ve Liddle, 2006'dan akt. (Aydoğdu & Dilekmen, 2016).

Şad ve Gürbüzürk (2016), eğitimde aile katılımının yüksekliği ile yüksek performansın doğru orantılı olduğunun inkar edilemez olduğunu ortaya koymuşlardır. Bundan dolayı, çocukların eğitimini ve öğrenimini destekleyen kişilerin başında veliler gelmektedir.

Araştırmalar ayrıca bir çocuğun eğitim sürecine aile katılımı ne kadar erken başlarsa, etkilerin o kadar güçlü olacağını göstermektedir. Eğitimciler sık sık ev ve aile çevresinin çocuğun okul başarısını belirlemedeki kritik rolüne dikkat çekmektedir ve öyle görünüyor ki, bu etki ne kadar çok kontrol altına alınır, yüksek öğrenci başarısının eğilimi o kadar fazla olur. Güçlü aile katılımı özelliği olan erken çocukluk eğitim programlarının bu yaklaşımın etkililiğini fazlasıyla göstermiştir (Cotton & Wiklund, 1989).

Balcı, (1998, 29) yirminci yüzyılın ikinci yarısından sonra Batı'da etkili okul anlayışının, tüm öğrencilerin öğrenebileceği, tüm öğretmenlerin öğretebileceği varsayımı olduğunu öne sürmektedir. Fakat, etkili okulda yapılan öğretimin, veliler, yöneticiler, öğretmenler vb. ilgililerin etkili çabalarının ürünü olduğunu düşünmektedir. Veli katılımı da akademik başarıyı gerçekleştirmek için tamamlayıcı ve destekleyici bir faktördür (Aslanargun, 2007).

Fletcher (1997)'a göre, akademik başarının artırılması ve öğrencilerin daha aktif olmaları için öğrencilerin yetişkinlerle işbirliği yapması; öğretim, planlama ve okul geliştirme etkinliklerinde beraber hareket etmeleri gerekmektedir (Aslanargun, 2007).

Gürşimşek'in yaptığı bir araştırmada (2003), okul öncesi eğitime ailelerin katılımı ev, okul ve okul-aile işbirliği temelli olmak üzere 3 açıdan incelenmiştir. Buna göre, aileler evde ve okulda etkinlikleri sürdürmeye yönelik daha az davranış sergilemektedirler. Ailelerdeki, öğrenmenin okulda ve öğretmenin sorumluluğunda olduğu anlayışının, ev temelli katılımın yetersiz olmasına neden olduğu düşünülmektedir (Aslanargun, 2007).

Diaz (1989) tarafından yapılan bir araştırmada, düşük akademik başarısı olan öğrencilerin, bu konudaki en önemli etkenin anne-baba ilgisinin yeterli olmamasının etkisi bulunmuştur. Aynı araştırmada anne-baba katılımı, tutarsızlığı ve geçimsizliğinin de düşük akademik başarıya neden olduğu bulunmuştur. Eastman (1988)'e göre, eğitim açısından destekleyici yaklaşımı olan ailelerin çocukları okulda daha fazla başarı göstermektedir (Satır, 1996'dan akt. (Çelenk, 2003).

Jencks ve arkadaşları (Malkoç, 1991'den akt.) nın yaptığı bir araştırmada, ailelerin özellikleri çocuğun akademik başarısını etkileyen en önemli çevre faktörü olduğu saptanmıştır. Bu araştırmaya göre, akademik başarının %50'den fazlasında, ailenin etkisinin olduğu söylenebilir (Çelenk, 2003).

Çocuk, okulda aile ve çevresinden daha az zaman geçirdiğinden dolayı, çocuğun okulda başarılı olması ve kişisel gelişimine olumlu katkı sağlanması için öğretmenler de aile tarafından destek almalıdır. Evde çocuklarının destekleyici bir ortamda yetişmesini sağlayan aileler, sosyo-ekonomik durumları iyi olmasa bile çocuklarının akademik başarısına yönelik büyük katkı sağlarlar (Köksal & Tutkun, 2000'den akt.). Anne-baba ve öğretmenler, çocuklara uygun bir öğrenme ortamı sağlamak için birlikte hareket etmeli, çocuğun okuldaki öğrenme çabalarını desteklemelidirler, bu öğretmenin öğretim faaliyetlerinde daha başarılı olmasını sağlayacaktır (Burns, Roe & Rose, 1992'den akt. (Çınkır & Nayır, 2017).

Burns ve diğerleri(1992); veliler ve öğretmenler arasındaki iyi iletişime büyük önem vermektedirler. Velilerle okul hakkında mektuplaşma, okul kuralları, düzeni ve velilere gerekli konular hakkında bilgiler veren broşürler bu iletişimde kullanılabilir araçlardır. Öğrenciler hakkında raporlar, telefon görüşmeleri, veli toplantıları, evde

ziyaret aracılığıyla yapılacak konuşmalar, çocukların etkinliklerini izleme gibi faaliyetler okul-aile ilişkilerini güçlendirmek için başvurulan yollardır (Çelenk, 2003).

Epstein ve Sheldon'un (2002b) araştırmasına göre, aile katılımı daha fazla olunca öğrencinin okula devamsızlığı azalmaktadır. Jeynes (2007), Shaw (2008) ve Sheldon (2003) araştırmalarında, aile katılımının öğrencilerin akademik başarıları üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu ortaya koymuştur (Erdoğan & Demirkasımoğlu, 2010).

Okullardaki formal eğitim kalitesinin yükseltilmesi, öğrencilerin daha başarılı olması, yıllardır eğitim bilimlerini meşgul eden konulardan biridir. Öğrencilerin eğitimi genel olarak değerlendirildiğinde, eğitime informal kaynakların da etkisinin olduğu anlaşılmakta, aileler de bunların başında gelmektedir. O halde, aileler, eğitime katkı sağlayan informal kaynaklar arasında büyük önem taşır. (Erdoğan & Demirkasımoğlu, 2010).

Veli okul işbirliğinde velilerin katılımı ve desteği yoluyla öğrenci ve doğal olarak okul başarısını yükseltmek hedeflenmektedir. Toplumun ihtiyacını karşılayan en önemli kurum olan okul, çocuğa kazandırdığı bilgi, beceri ve tutumlarla çocuğu topluma ve kendine yararlı bir bireye dönüştürmeye çalışır. Fakat, bunu okulun tek başına yapması mümkün değildir. Bahsedilen davranışların büyük bir kısmında ailenin katkısı büyüktür. Okulda öğretilen bilgiler, evde ailelerce desteklenmez ve pekiştirilmezse, unutulması kaçınılmazdır. Ayrıca, okul ve ev arasında değer, alışkanlık ve davranış kazandırma şekli arasında bir tutarsızlık varsa, çocuk okulda gördüklerini öğrenip davranışa dönüştürmekte zorlanır. Bu yüzden, öğretmenler, akademik başarıyı artırmak için aile desteğini mutlaka almalıdır (Gümüşeli, 2004).

Coleman ve diğerleri, 1966 yılında, eğitimde ailenin önem ve katkılarına yönelik bir araştırma yapmışlardır. Bu araştırmada, değişik aile ortamlarında yetişmiş çocukların eşit olmayan başarıları ortaya çıkmıştır. Bu araştırmanın sonuçlarına göre, ailelerin, okulun yanı sıra başarıyı etkileyen bir diğer etkenidir (Shaw, 2008'den akt.). Bu çalışmalar, ailelerin eğitime etkisi hakkındaki yeni araştırmalara öncü olmuştur (Erdoğan & Demirkasımoğlu, 2010).

Özellikle yabancı dil, üzerinde durulmazsa çok çabuk unutulabilir. Okulda öğrenilen yabancı dilde kelimeler, kalıplar vb. evde tekrar ettirilmesi sağlanmalıdır.

Sürekli pratik yaptırılmalı, hatta öğrenilen yabancı dilde film izletmek bu dilin gelişimine katkı sağlayacaktır.

Aile Katılımını Engelleyen Faktörler

Devlet okullarındaki okul-aile ilişkilerinde gözle görülür değişiklikler vardır. Okul-aile ilişkilerinin geliştirilmesi ve bunun sürdürülmesi için daha fazla çaba gösterilmektedir. Okul-aile ortalıklığının, sadece iyi bir okul-aile ilişkisiyle devam edebileceği iyice kabul edilmiştir (Johnson, Pugach ve Hawkins, 2004'ten akt.). Okul-aile ilişkileri, müdür ve müdür yardımcılarının bu konudaki düşüncelerinden etkilenmektedir. Ensari ve Zembat (1999), araştırmalarında, müdür ve müdür yardımcılarının olumsuz düşüncelerinin, aile katılımını engellediğini ortaya koymuşlardır (Gül, 2013).

Okullarda, okul ve aileler arasındaki iletişim güçlendirilmesinden Okul-Aile Birliği sorumludur. Dönmez ve Yıldırım (2008), okul-aile birliğinin, psikolojik gelişime ve başarı artışına da katkıda bulunduğunu ortaya koymuşlardır. Fakat, okul-aile ilişkilerini sadece toplantılarla inşa etmek imkansızdır. Toplantılar, sadece tek yönlüdür, iletişim imkanı vermez. Minke ve Anderson (2003), bunu onaylayanlar arasındadırlar (Gül, 2013).

Pek çok aile, çocukların eğitimi konusunda bilgiler almak ister. Ancak gerekli iletişimin her zaman kurulduğu söylenemez. Halbuki, okul-aile işbirliğinin eğitime olumlu katkısı olduğu unutulmamalı, bunun geliştirilmesi için ne gerekiyorsa yapılmalıdır (Erdoğan, 2000'den akt.). İyi okul-aile iletişimi, eğitimin kalitesini artıracak, aileler ve öğretmenlerin işbirliği yapması ve birbirlerini bilgilendirmesi eğitimde kazanılan davranışların kalıcılığını güvence altına alacaktır (Seçkin ve Koç, 1997'den akt.). Bu gerçek, okulun ailelerden ayrı olduğu görüşünün yanlışlığını kanıtlayıp aile katılımına engelleri ortadan kaldırmanın gerekliliğini anlaşılmamasını sağlayarak bu ilişkiler için atılacak adımları hızlandırır (Argon & Kıyıcı, 2012).

Akademik başarıda aile katılımının önemi tartışılmaz olsa bile, okulda çalışan müdürler, müdür yardımcıları ve öğretmenler hep buna önem vermemektedir. Bazı müdür, müdür yardımcıları ve öğretmenler, aile katılımının eğitimde iş yükünün paylaşılmasını sağlayacağını düşünse de, müdür, müdür yardımcısı ve öğretmenlerin büyük bir kısmı, bunun işlerine engel olacağını düşünmektedir. Bu düşünce de, aile katılımına kapalı olmalarına sebep olur. Aile katılımı hakkında fazla bilgisi olmayan

geri kalan müdür, müdür yardımcısı ve öğretmenler de aile katılımını başta bulunma, törenlerde yer alma, veli toplantılarına gelme vb. faaliyetlerden öteye gitmeyerek aile katılımının bununla yeterli olacağını düşünürler. Bunlar da aile katılımını engeller (Gümüşeli, 2004).

Okul-aile işbirliği, çocuk gelişimine katkıda bulunsa da, bunun tespit edildiği araştırmalarda bunun hakkında bazı zorluklar vardır. İletişimi ilerletmek için yapılan faaliyetler (Gordon, 2002'den akt.), ebeveynlerin bu faaliyetlere katılım için zamanı olmaması, okula gelmekten rahatsız olmaları (Brown, 1989'dan akt.) alanyazında belirtilen zorlukların başında gelmektedir. Türkiye'de Başaran ve Koç (2001) da, faaliyetlerde veli katılım düşüklüğünün sebeplerini araştırmışlardır. Bu nedenler, veliler açısından maddi yetersizlik, faaliyetlerin yapılma vakti ve duyurulmaması, okul açısından da eğitim düzeyinin düşüklüğü, okul-aile iletişiminin eğitimdeki yerinin anlaşılabilmesi, izin zorluğu ve şikayet duyma korkusu olarak belirtilebilir. Yapılan diğer bir araştırmada, okulun işbirliğine yanaştığını, fakat velilerin buna yanaşmadığı ortaya konulmuştur (Bilgin, 1990'dan akt. (Kocabaş, 2016).

Aile katılımını aksaklığa uğratan faktörler, Moore ile Lasky (2001) tarafından kategorize edilmişlerdir. Aile katılımını engelleyen faktörler, kişisel-duygusal sebepler ile toplumsal-örgütsel sebepler olarak ikiye ayrılır. Kişisel-duygusal sebeplere bakılınca, velilerin faaliyetlere ilgisi, ebeveynlik yatkınlıkları, çocuğa desteği, öğretmenler tarafından ailelerle ilgili önyargılar geliştirmesi vb görülebilir. Toplumsal-örgütsel sebepler arasında, toplumsal durum, çocuğu sadece öğretmenin değerlendirmesi, aile katılımıyla ilgili beklentilerde tutarsızlıkların yer alması, okulun aileleri uzak tutması, okul-aile ilişkileriyle ilgili bir şey yapılmaması vb gösterilebilir. Mannan ile Blackwell de ailelerin okul sürecine katılmasını engelleyen faktörlerin başında velilerin düşük eğitim seviyesi, okulun değişik kültürleri iyi karşılamaması ve ailelerin ayıracak zamanı olmaması geldiğini ortaya koymuşlardır (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Moles (1993), ailelerin eğitim sürecine katılımını etkileyen üç ana neden olduğunu belirtmektedir. Bu nedenlerden ilki, ortaklığın kurulup geliştirilmesini engelleyen anne-baba ve öğretmen temelli psikolojik ve kültürel etmenlerdir. Araştırmalar özellikle alt sosyo-ekonomik düzey ve azınlık gruptaki anne-babaların okulla ilişkilerinin sınırlı olduğunu göstermektedir (Sheldon, 2007, Yolcu, 2011'den

akt.). Bu durum, bu gruptaki anne-babaların, kültürel özellikleri nedeniyle öğretmenler tarafından eleştirilmekten korkmaları ya da dil engeli nedeniyle onlarla yeterli iletişim kuramamaları ile ilişkili olabilmektedir (Flynn, 2007'den akt.). Öğretmenler ise anne-babaların tepkilerinden çekiniyor hatta korkuyor oldukları için ortaklığı ve hatta iletişim kurmayı reddediyor görünmektedirler (Morris ve Taylor, 1998'den akt.). Ortaklığı engelleyen bir diğer neden de anne-babaların ve öğretmenlerin etkileşim fırsatlarının kısıtlı olmasıdır. Özellikle günümüzde anne ve babaların çalışma yaşamında birlikte yer alıyor olmaları, çalışma koşullarının ağırlıkları ya da çalışma saatleri nedeniyle etkileşimin kısıtlandığı görülmektedir (Flynn, 2007, McBride, Bae ve Blatchford, 2003'ten akt.). Öğretmenlerin ise gerek iş yükleri gerekse diğer kişisel sorumlulukları nedeniyle ortaklık çalışmalarına yeterli zaman ayıramadıklarından bahsedilmektedir (Epstein ve Becker, 1982). Katılımı engelleyen en önemli etmen ise özellikle öğretmenlerin aile katılımını sağlama ile ilgili bilgi ve becerilerinin yetersiz olmasıdır (Gonzalez-DeHass, 2005'ten akt. (Lindberg, 2014).

Ebeveynlerin çeşitli konulardaki inançları etkili aile katılımına engel rolü oynayabilir. İlk olarak, ebeveynlerin çocukların eğitiminde rollerini görme şekilleri çok önemlidir. Rollerinin sadece çocuklarını daha sonra onların eğitim sorumluluğunu üstlenen okula getirmek olduğuna inanan ebeveynler, okul ya da eve dayalı aile katılımında yer almaya istekli olmamaktadırlar (Hornby & Lafaele, 2011).

Ebeveynlerin çocukların okulda başarılı olmasına yardımcı olma becerisine inancı aile katılımı için önemli olan ikinci inançtır. Hoover-Dempsey ve Sandler (1997), çocuklarına yardım etme becerisine düşük seviye inancı olan ebeveynlerin bu tarz katılımlarının çocukları için olumlu sonuçlar doğurmayacağı görüşlerinden dolayı okullarla iletişim kurmaktan kaçınmaya meyilli olduğuna dikkat çekmektedir. Bazı ebeveynler için, çocuklarına yardım etmede özgüven eksikliği, eğitim dilinin ana dillerinde olmamasından dolayı olabilir ve öğretmenlerle etkili iletişim kuramıyorlarmış gibi hissedebilirler. Diğerleri için, bu çocuklarının önceki okullarından olumsuz deneyimlerinden ya da kendi eğitimlerinde öğrenme ya da davranış güçlüklerinden gelebilir. Özgüven eksikliği, ebeveynlerin çocuklarına etkili bir şekilde yardım etmeye yetecek akademik yeterlilik geliştirmedeği görüşünü göz önüne almalarından gelebilir. Bu görüş, öğrenciler ortaokulda ilerleyip akademik çalışmaları daha ileri hale geldikçe daha belirgindir (Eccles and Harold 1993'ten akt. (Hornby & Lafaele, 2011).

Araştırmalar aile katılımının, gerek öğretmenler ve okul yöneticileri gerekse araştırmacılar tarafından kabul edilen önemine karşın öğretmen eğitiminde konuya gereken önemin verilmediğini göstermektedir (Chavkin ve Williams, 1988, Epstein, 2005, Flanigan, 2005, Graue ve Brown, 2003, Hoover-Dempsey, Walker, Jones ve Reed, 2002, McBride, 1991, Patte, 2011, Shumov ve Haris, 2000, Tichenor, 1997'den akt. (Lindberg, 2014).

Türkiye'de Aslan (1984), Koçak (1988) ve Doğan (1985), araştırmalarında ailelerin okul sürecinde yer almasına engel olan etmenleri tespit etmeye çalışmışlardır. Bu etmenler 3 kategoriye ayrılabilir: Okuldan kaynaklanan engeller (müdür ve müdür yardımcılarının aile katılımına ilgi göstermemesi, bunun hakkında bilgili olmaması, okulda çalışan öğretmenlerin ve velilerin birbirlerini tanımamaları, öğrenciler aracılığıyla bilgi verilmesi buna örnek verilebilir), (Aslan, 1984, Koçak, 1988, Doğan, 1995'ten akt.), evden kaynaklı sebepler (zaman sorunu, çocuklar konusunda şikayet alma korkusu, ulaşım sıkıntısı, kendilerinin üst seviyede olduklarını düşünmeleri, velilerin öğretmenlerle tanışmaması buna örnek verilebilir) (Aslan, 1984, Koçak, 1988, Doğan, 1995'ten akt.), kültürden kaynaklanan sebepler (okulun gönderdiği yazıların anlaşılammaması, fikir uyuşmazlığı buna örnek verilebilir) (Aslan, 1984, Koçak, 1988, Doğan, 1995'ten akt. (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Ailelerin eğitim sürecinde yer almasını etkileyen etmenlerle ilgili araştırmalarda, ailedeki yüksek eğitim ve sosyo-ekonomik seviyesinin, çocuğun okulda yüksek başarı göstermesinin ailelerin eğitim sürecine katılmasını sağladığı ortaya konulmuştur. Fakat, kültür farkı, iyi olmayan sosyo-ekonomik durum, ailelerin eğitim sürecine katılma isteğini azalttığı da tespit edilmiştir (Englund ve diğ., 2004, Okpala ve diğ., 2001'den akt. (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Keçeli-Kaysılı (2008), bu tespitler genel olarak düşünöldüğünde, program ve uygulama eksikliği, ailelerin katılmasını artıracak bir çaba sarfedilmemesinin de aile katılımını engellediğini düşünmektedir. Ayrıca, Türkiye'de bu araştırmaların sınırlıkları da gerekli bilginin yetersiz olmasının sebeplerinden biridir.

Aile Katılımını Artırmanın Yolları

Aşağıda katılımı artırmak için neler yapılabileceği ile ilgili araştırmalar yer verilmiştir.

Katılımın başarıyla olan ilişkisiyle ilgili araştırmalarda, aile katılımıyla ilgili anlayışlar ve artırma çabaları konusunda yeterli bilgi elde edilememiştir (Kessler-Sklar Baker, 2000'den akt.). Burada aile katılımının kategorize edilmesi gerekmektedir. Ailelere göre şekillendirilmiş ilişkiler, katılıma olumlu katkıda bulunacaktır. Bu yüzden aileler hakkında daha fazla veri elde edilmesi gereklidir. Eğitim bilimciler, aileler hakkındaki bilgileri dikkate almanın önemine vurgu yapmaktadırlar. (Pena, 2000'den akt.). Bu sayede, öğrencilerin aileleri eğitim süreci için önem taşıdıklarını hissedebileceklerdir. (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Christenson (2004)'e göre, gelişim ve öğrenime katkı amacıyla, aile-okul yaklaşımı sistematik olmalıdır. Bu yüzden ekolojik yaklaşımı tavsiye etmektedir. Ayrıca bu yaklaşım, eğitim programlarının okul ortaklığına dayalı, farklı yaklaşımların oluşmasını sağlamıştır (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Ekolojik kuramı ortaya atan kişi Bronfenbrenner'dir. Bu kuram, dört sistem (mikrosistem, mezosistem, ekosistem ve makrosistem) ile bunların birbirleriyle olan ilişkilerini tanımlayarak sosyal ve kültür çevresine odaklanır. Buna göre, dört sistem birbirleriyle ilişki içinde ve davranışları şekillendirir. Bu kuramda, çocukların mezosistemdeki ailesi ve okulunun ilişkisi için kuram çerçevesi verilir (1979: Akt, Christenson, 2004'ten akt.). Çocukların aileleri ve öğretmenleri çocuk hakkında bilgileri alabilirler. Bu da okul ile ev arasında bilgi yumağı sağlar (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Aile katılımını arttırmak, okulların daha yüksek standartlara ulaşmasını sağlar ve çocukların alternatif fırsatlarla karşılaşmasına yardımcı olur. Ailenin okulla iletişime geçme ve gönüllü etkinliklere katılma sıklığı, iletişimde ailelerin daha aktif olmaları ile sağlanabilir. Ayrıca öğretmenlere, aile katılımı ile ilgili hizmet öncesi eğitim vermek öğretmenlerin bu konuda müdahale yöntemleri geliştirmelerine yardımcı olacaktır. Bunların yanı sıra aileler, öğretmenler ve toplum arasında olumlu iletişime daha fazla fırsat tanınmalı, aile katılımı engelleri en aza indirilmeli (çocuk bakımı hizmetlerinin sağlanması, ailelerin uygun zamanının belirlenerek görüşmeler yapılması vb.), çocuklarının akademik potansiyelleri konusunda bilgilenmeleri için ailelere eğitim

çalıştayları düzenlenmelidir (Machen, Wilson Notar, 2005'ten akt. (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Werf, Creemers ve Guldemond (2001)'a göre, aile katılımı, güçlendirilmesi zor olmasına rağmen akademik başarıya olumlu yönde katkıda bulunur. Bunun sebeplerinden biri de aile katılımının daha az harcamaya sebep olmasıdır (Keçeli-Kaysılı, 2008).

Türk Eğitim Sistemi de okul aile işbirliğini gerekli yasalarla garanti altına alınmıştır. 1739 Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 14 temel ilkesinden birinde, okulların hedeflerine ulaşması için okul-aile işbirliğinin gerekli olduğu belirtilirken, MEB Okul Aile Birliği Yönetmeliği'nin 5 maddesi'nde yer alan "Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda, okul ile aile arasındaki bütünleşmeyi gerçekleştirmek, veli ve öğretmenler arasında işbirliği sağlamak amacıyla okul-aile birlikleri kurulur" ifadesi, devletin bu konudaki düşüncesini ortaya koymaktadır. 15. Milli Eğitim Şurasında ise "Aile Katılım Programları" ve "Ana Baba Okulları Yaygınlaştırmaları" kararı alınmış, hedef kitlenin hem çocuklar hem de aileler olduğu belirtilmiştir (MEB, 1996'dan akt. (Argon & Kıyıcı, 2012).

Okul yönetimi de, ailelerin katkısı ve desteğini almak için, onları okula çağırmalı, öğrenci sorunlarını konuşup birlikte çözüm aramalı, okulla ilgili kararlara onları dahil etmeli ve akademik başarıda rol almaya teşvik edilmelidir. Okul-aile birliğiyle ilgili gerekli hususlar yönetmeliklerde yazsa bile, bu birlikler en iyi şekilde çalışmalı, okul yönetimi de bunu sağlamak için çalışmalıdır. Yasal koşullara rağmen, Türkiye'de okul-aile işbirliğinin planlı ve sağlıklı olduğu söylemek pek mümkün değildir. Araştırmalara göre, yönetici, öğretmen, okul ve aile arasındaki ilişkiler yeterli seviyede değildir (Aslan, 1984, Aytaç, 1985, Balcı, 2001, Şişman ve Turan, 2002, Kolay, 2004, Aydoğan, 2006, Akbaşlı ve Kavak, 2008, Özbaş ve Badavan, 2009'dan akt.). Aslında çocuğun akademik başarısı ve mutluluğuna, okuldaki faaliyetlerin amaçlarını gerçekleştirmesine, okulun görevlerini daha iyi yapmasına planlı ve düzenli bir okul-aile ilişkisi ve işbirliği önemli katkıda bulunmaktadır (Argon & Kıyıcı, 2012).

Okullar, sadece öğrencilerine bilgi sunan yerler değil, aynı zamanda yakın çevresinin kültürel gelişimine katkı yapma ve toplumun gereksinimleri doğrultusunda nitelikli insan gücü yetiştirme gibi önemli görevleri olan eğitim kurumlarıdır. Okulların

bu görevlerini yerine getirebilmeleri için çevrenin yakın ilgisine ve ailenin etkin katılımına gereksinimleri vardır (Yiğit & Bayrakdar, 2006).

Toplumsal açık sistemler olarak girdisini toplumdan alan ve işledikten sonra yine topluma çıktı olarak sunan okullar toplumdan ayrı düşünülemezler. Kurulacak iletişimle birlikte, okulun hedeflerine ulaşabilmesi için yaşadığı ailenin de okuldaki formal eğitim sürecine katılması gerekmektedir (Pehlivan, 1997'den akt. (Yiğit & Bayrakdar, 2006).

Bu bölümde yer verilen araştırmalar ailenin çocukların kişilik gelişimindeki önemini vurgulamaktadır. Bu yüzden aileler çocukların ilk öğretmenleri olarak görülmektedir. Aile katılımıyla ilgili araştırmalarda ailelerin çocuklarının eğitim sürecinde katılım sağlamaları, okulun bunun için çaba göstermesi gerektiğini, bu işbirliğinin öğrencilerin akademik başarısını olumlu yönde etkileyeceği sonucuna ulaşılmıştır. Aile katılımını etkileyen faktörleri ortaya koyan araştırmalar, aile katılımını nelerin engellediğini, bu engellerin nasıl kaldırılıp aile katılımının artırılacağı konusunda öneriler verilmekte, bunun önemi vurgulanmaktadır. Aile katılımıyla ilgili araştırmalara göre, ailelerin eğitim düzeyi ve sosyo-ekonomik düzeyinin katılımı doğru oranda etkileyebilmektedir. Yabancı dil öğreniminin önemini ortaya koyan araştırmalar da aile katılımının İngilizce dersi akademik başarısını da olumlu etkilediği düşüncesini oluşturmaktadır.

Çocuğa destek, okulu ziyaret, öğretmenle görüşme vb. yollarla eğitim sürecine katılım çocuğun akademik başarısının artmasında önemli bir etkidir. Bu araştırmada aile katılımı ve desteği ile ilkokul öğrencilerinin İngilizce akademik başarısı arasında nasıl bir ilişki olduğu tespit edilmeye çalışılmıştır.

Amaç

Bu bilgilerin ışığında aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

1. Ailelerin okul sürecine katılım seviyesi nedir?
2. Ailelerin öğretmen ile iletişim seviyesi nedir?
3. Ailelerin okul sürecine katılım seviyesinin ilkokul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarısı ile ilişkisi nedir?
4. Ailelerin İngilizce öğretmenleriyle iletişiminin ilkokul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarısı ile ilişkisi nedir?

Bu araştırmada, ailenin okul sürecine katılım ve öğretmenlerle iletişim seviyesi tespit edilip ilkokul öğrencilerinin İngilizce akademik başarısı ile olan ilişkileri incelenmeye çalışılmıştır. Bu amaçla řu araştırma sorularına cevap aranmıştır:

1. Aile katılımı, öğrencinin İngilizce dersi akademik başarısını olumlu etkiler mi?
2. Ailelerin öğretmenlerle iletişimi, ilkokul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarısını olumlu etkiler mi?

Önem

Bu araştırma ile:

1. Ailelerin sağlayacağı destekle ilkokul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarısına katkıda bulunabilecekleri konusunda farkındalık yaratılabileceği;
2. Ailelerin okul sürecine katılımıyla ilkokul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarısına olumlu yönde katkıda bulunabilecekleri konusunda farkındalık yaratılabileceği umulmaktadır.

Varsayımlar

1. Ailelerin okul sürecine katılımı, ilkokul öğrencilerinin İngilizce akademik başarısı üzerinde olumlu bir etkiye sahiptir.
2. Ailelerin öğretmenlerle olumlu iletişimi, ilkokul öğrencilerinin İngilizce akademik başarısına olumlu olarak yansır.

Sınırlıklar

Bu araştırma, Kadıköy örnekleminde 4 ilkokuldaki, “Evren ve Örneklem” başlığında belirtilen ilkokul öğrencilerinin velilerinin kullanılan ölçeklere verdikleri cevaplardan gelen ortalama ve bu 4 ilkokulda okuyan öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarısından gelen ortalama ile sınırlıdır.

Tanımlar

Aile Katılımı: İlkokul öğrencilerinin velilerinin, çocuklarının okumakta olduğu okulla olan iletişimi ve İngilizce öğretmenleriyle olan ilişkisi kastedilmektedir.

Akademik Başarı: İlkokul öğrencilerinin İngilizce dersinde gösterdikleri performans seviyesi ifade edilmektedir.

Aile Desteği: İlkokul öğrencilerinin velilerinin, çocuklarının okuldaki başarılarına ilgi gösterip onlara destek olması anlamına gelmektedir.

Öğretmenler: İlkokul öğrencilerinin derslerine giren İngilizce öğretmenleri olarak tanımlanmaktadır.

BÖLÜM 2. YÖNTEM

Bu bölümde, araştırma modeli, evren ve örneklem, veriler ve toplanması, verilerin çözümlenmesi ve yorumlanması ile süre ve maliyet bilgilerine yer verilmiştir.

Araştırma Modeli

Bu araştırmada kullanılan araştırma modeli, bir tarama modelidir.

Tarama, geçmiş ya da günümüzdeki bir durumu olduğu haliyle bulmayı hedefleyen bir araştırma modelidir. Bu modelde, araştırmanın konusu, olduğu şekilde ortaya konulup tanımlanmaya çalışılır (Karasar, 2016).

Evren ve Örneklem

Araştırma evreni, Kadıköy ilçesinde ilkokula giden öğrencilerin velilerinden oluşmaktadır. Araştırma örneklemini ise Kadıköy ilçesinde “Sınırlıklar” başlığında belirtilen 4 ilkokuldan olmak üzere, 182 veliden oluşmaktadır.

Verilerin Çözümlemesi ve Yorumlanması

Araştırmada nitel veri toplanmıştır. Veli-okul iletişimi ve veli-öğretmen iletişim seviyelerinin tespiti için biri 10, biri 17 maddeden oluşan 2 tane 5’li Likert tipi anket kullanılmıştır. Örneklemini oluşturan 182 veli, bu anketlere tabi tutulmuştur. İlkokul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarısını ölçmek için Rubrik değerlendirme formları kullanılmıştır. Bu formlar araştırmanın yapıldığı 4 ilkokulda görev yapan İngilizce öğretmenleri tarafından doldurulmuştur.

“Veli-Okul İletişimi” başlıklı tutum ölçeği (Çayak & Ergi, 2015) ve “Veli-Öğretmen İlişkisi” başlıklı anketin (Ünüvar, 2010) geçerliği ve güvenilirliği bilinmediğinden dolayı faktör analiziyle geçerlik ve güvenilirlik testleri araştırmacı tarafından yapılmıştır.

5’li Likert tipi anketler ve Rubrik değerlendirme formlarından elde edilen nitel veriler, SPSS programında işlenerek nicelleştirilmiştir. Bu veriler nicelleştirildikten sonra, aralarındaki ilişkileri ve seviyelerini ölçmek için Pearson Korelasyon kullanılarak test edilmiştir.

“Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin toplamının Cronbach alpha katsayısı 0.81 olarak bulunmuştur. Bu değer 0.70’in üzerinde olduğu için ölçeğin güvenilirliğinin yüksek olduğu söylenebilir (Çayak & Ergi, 2015).

“Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin toplamının Cronbach alpha katsayısı 0.96 olarak bulunmuştur. Bu değer 0.70’in üzerinde olduğu için ölçeğin güvenilirliği yüksektir (Ünüvar, 2010).

BÖLÜM 3. BULGULAR VE YORUMLAR

Bu bölümde “Veli-Okul İletişimi” ve “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketlerinden gelen veriler SPSS programında test edilmiştir. Bunun sonucuyla ilgili bulgular ve yorumlar verilmiştir.

Bulgular

Örneklemin eğitim durumuna göre frekans dağılımı Tablo 1.’de verilmiştir.

Tablo 1. Örneklemin eğitim durumuna göre frekans dağılımı

		Frekans	Yüzde
Geçerli	okur-yazar	1	.5
	ilkokul	21	11.5
	ortaokul	14	7.7
	lise	44	24.2
	üniversite	99	54.4
	Toplam	179	98.4
Kayıp	Veri	3	1.6
Toplam		182	100.0

Örneklemin 1(%0.5)’i okur yazar, 21(%11.5)’i ilkokul, 14(%7.7)’ü ortaokul, 44(%24.2)’ü lise, 99(%54.4)’u üniversite mezunudur. 3(%1.6) kişi bu soruyu yanıtızsız bırakmıştır.

Örneklemin gelir seviyesine göre frekans dağılımı Tablo 2.’de verilmiştir.

Tablo 2. Örneklemin gelir seviyesine göre frekans dağılımı

		Frekans	Yüzde
Geçerli	1500 ve altı	14	7.7
	1600-3000 arası	43	23.6
	3500 ve üstü	109	59.9
	Toplam	166	91.2
Kayıp	Veri	16	8.8
Toplam		182	100.0

Örneklemin 14(%7.7)’ünün gelir seviyesi 1500 TL ve altı, 43(%23.6)’ünün 1600-3000 TL arası, 109(%59.9)’unun 3500 TL ve üstündedir. 16(%8.8) kişi bu soruyu yanıtızsız bırakmıştır.

Örnekleme oluşturanların çocuklarının okumakta oldukları sınıfa göre frekans dağılımı Tablo 3.'te verilmiştir.

Tablo 3. Örnekleme oluşturanların çocuklarının okumakta oldukları sınıfa göre frekans dağılımı

		Frekans	Yüzde
Geçerli	2	56	30.8
	3	51	28.0
	4	73	40.1
	Toplam	180	98.9
Kayıp	Veri	2	1.1
Toplam		182	100.0

Örnekleme oluşturanların çocuklarının 56(%30.8)'sı 2. sınıfta, 51(%28)'i 3. sınıfta, 73(%40.1)'ü 4. sınıfta okumaktadır. 2(%1.1) kişi bu soruyu yanıtsız bırakmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Okul İletişimi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı Tablo 4.'te verilmiştir.

Tablo 4. İlkokul 2. sınıf Öğrencilerinin velilerinin “Veli-Okul İletişimi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı

SORU	VELİ-OKUL İLETİŞİMİ	KATILMIYORUM		KISMEN KATILMIYORUM		KARARSIZIM		KISMEN KATILYORUM		KATILYORUM		CEVAPSİZ	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1	Okulumuzda Veli-Öğretmen işbirliği yeterli düzeydedir.	1	1.8	1	1.8	3	5.4	1	1.8	50	89.3	2	2.7
2	Okul toplantılarına düzenli olarak katılırım.	1	1.8	4	7.1	0	0	13	23.2	38	67.9	0	0
3	Sıkça çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim.	1	1.8	5	8.9	3	5.4	20	35.7	27	48.2	0	0
4	Bir veli olarak okula gittiğimde kendimi rahat bir ortamda hissederim.	1	1.8	0	0	1	1.8	11	19.6	42	75	1	1.8
5	Okula gittiğimde kolaylıkla çocuğumun öğretmeni ile görüşme imkanı bulabiliyorum.	0	0	2	3.6	2	3.6	15	26.8	37	66.1	0	0
6	Çocuğumun dersine giren bütün öğretmenleri tanırım.	2	3.6	4	7.1	2	3.6	16	28.6	32	57.1	0	0
7	Veli toplantısı dışında da zaman zaman çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim.	2	3.6	1	1.8	4	7.1	16	28.6	33	58.9	0	0
8	Sıkça çocuğumun okul müdürü ile görüşmeye giderim.	18	32	3	5.4	8	14	12	21.4	14	25	1	1.8
9	Gerektiğinde çocuğumun okulundaki faaliyetlerde görev almak isterim.	7	13	4	7.1	9	16	9	16.1	26	46.4	1	1.8
10	Çocuğumun öğretmeniyle olan görüşmelerimizde öğretmenin tutumu, yaklaşımı iyidir.	0	0	0	0	2	3.6	3	5.4	51	91.1	0	0

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin 50(%89.3)'si "Veli-Okul İletişimi" anketinin 1. maddesi "Okulumuzda veli-öğretmen işbirliği yeterli düzeydedir."i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin 38(%67.9)'i "Veli-Okul İletişimi" anketinin 2. maddesi "Okul toplantılarına düzenli olarak katılırım."ı katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin 42(%75)'si "Veli-Okul İletişimi" anketinin 4. maddesi "Bir veli olarak okula gittiğimde kendimi rahat bir ortamda hissederim."i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin 37(%66.1)'si "Veli-Okul İletişimi" anketinin 5. maddesi "Okula gittiğimde kolaylıkla çocuğumun öğretmeni ile görüşme imkanı buluyorum."u katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin 32(%57.1)'si "Veli-Okul İletişimi" anketinin 6. maddesi "Çocuğum dersine giren bütün öğretmenleri tanırım."ı katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin 33(%58.9)'ü "Veli-Okul İletişimi" anketinin 7. maddesi "Veli toplantısı dışında da zaman zaman çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim."i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin 51(%91.1)'i "Veli-Okul İletişimi" anketinin 10. maddesi "Çocuğumun öğretmeniyle olan görüşmelerimizde öğretmenin tutumu, yaklaşımı iyidir."i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

"Veli-Okul İletişimi" anketinin ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri Tablo 5.'te verilmiştir.

Tablo 5. “Veli-Okul İletişimi” anketinin ilkökul 2. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri

N	Kayıp	56
	Kayıp	0
Ortalama		43.22
Ortanca		44.00
Mod		50.00
Standart Sapma		6.09
Varyans		37.15
Çarpıklık		-1.05
Çarpıklığın Standart Hatası		.31
Basıklık		1.05
Basıklığın Standart Hatası		.62
Ranj		27.00
Minimum		23.00
Maximum		50.00

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin okulla iletişiminin ortalaması 43.22, ortancası 44, modu 50’dir. Mod, ortancadan büyük olduğundan dağılım sağa çarpıktır. Standart sapması 6.10, varyansı 37.15’tir. Çarpıklık -1.06’dır. Bu değer 0’dan küçük olduğundan dağılım sola çarpıktır. Basıklık değeri 1.05’tir. Bu değer pozitif olduğundan dağılım normale göre sivridir. Minimum puan 23, maksimum puan 50’dir. Bu durumda ranj 27’dir.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı Tablo 6.’da verilmiştir.

Tablo 6. İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı

VELİ ÖĞRETMEN İLİŞKİSİ

SORU	Öğretmenimiz...	KATILMIYORUM		KISMEN KATILMIYORUM		KARARSIZIM		KISMEN KATILYORUM		KATILYORUM		CEVAPSİZ	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1	Çocuğumuzu okula bırakırken veya alırken bizlerle görüşüyor.	11	19.6	2	3.6	8	14.3	11	19.6	23	41.1	1	1.8
2	Ailelerle telefon görüşmeleri yapıyor.	16	28.6	2	3.6	2	3.6	5	8.9	31	55.4	0	0
3	Ailelere haber mektupları gönderiyor.	15	26.8	2	3.6	6	10.7	6	10.7	26	46.4	1	1.8
4	Ailelerle idare kanalıyla resmi yoldan yazışıyor.	17	30.4	1	1.8	2	3.6	2	3.6	33	58.3	1	1.8
5	Aileler için bilgilendirici kitapçıklar hazırlıyor.	20	35.7	4	7.1	6	10.7	2	3.6	24	42.9	0	0
6	Aileler için eğitim panoları hazırlıyor.	23	41.1	4	7.1	6	10.7	5	8.9	17	30.4	1	1.8
7	Aileler için sergi veya çay düzenliyor.	32	57.1	4	7.1	6	10.7	5	8.9	9	16.1	0	0
8	Ailelerle birlikte dergi ya da gazete çıkarıyor.	42	75	5	8.9	4	7.1	1	1.8	4	7.1	0	0
9	Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını ailelerin görmesi için sergiliyor.	17	30.4	3	5.4	4	7.1	8	14.3	24	42.9	0	0
10	Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını cd ye aktararak ailelere gönderiyor.	28	50	4	7.1	3	5.4	3	5.4	18	32.1	0	0
11	Ailelerin isteklerini almak için dilek kutusu hazırlıyor ve kullanıyor.	39	69.6	9	16	2	3.6	3	5.4	3	5.4	0	0
12	Ailelerin eğitimlerine katkı sağlamak için makale kutusu kullanıyor.	43	76.8	5	8.9	2	3.6	2	3.6	4	7.1	0	0
13	Anne babaların çocuklarına ilişkin eğitim ihtiyaçlarını karşılamak için kitaplıklar oluşturuyor.	26	46.4	3	5.4	1	1.8	3	5.4	23	41.1	0	0
14	Ailelerin günlük (okuldaki etkinliklere) programlara katılımını sağlıyor.	23	41.1	5	8.9	3	5.4	3	5.4	22	39.3	0	0
15	Aileler için bilgilendirme toplantıları (konferansları) düzenliyor.	18	32.1	4	7.1	6	10.7	1	1.8	27	48.2	0	0
16	Ailelerle bireysel görüşmeler yapıyor.	14	25	1	1.8	1	1.8	8	14.3	32	57.1	0	0
17	Ailelere ev ziyaretleri yapıyor.	46	82.1	2	3.6	3	5.4	1	1.8	3	5.4	1	1.8

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin 31(%55.4)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 2. maddesi "Ailelerle telefon görüşmeleri yapıyor."u katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin 33(%58.3)'ü "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 4. maddesi "Ailelerle idare kanalıyla resmi yoldan yazışıyor."u katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin 32(%57.1)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 7. maddesi "Aileler için sergi veya çay düzenliyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin 42(%75)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 8. maddesi "Ailelerle birlikte dergi ve gazete çıkarıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin 28(%50)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 10. maddesi "Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını CD'ye aktararak ailelere gönderiyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin 39(%69.6)'u "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 11. maddesi "Ailelerin isteklerini almak için dilek kutusu hazırlıyor ve kullanıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin 43(%76.8)'ü "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 12. maddesi "Ailelerin eğitimine katkı sağlamak için makale kutusu kullanıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin 46(%82.1)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 17. maddesi "Ailelere ev ziyaretleri yapıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

"Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri Tablo 7.'de verilmiştir.

Tablo 7. “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri

N	Geçerli	56
	Kayıp	0
Ortalama		47.76
Ortanca		48.50
Mod		17.00
Standart Sapma		21.01
Varyans		441.80
Çarpıklık		-.28
Çarpıklığın Standart Hatası		.31
Basıklık		-1.25
Basıklığın Standart Hatası		.62
Ranj		65.00
Minimum		17.00
Maximum		82.00

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin İngilizce öğretmenleriyle olan ilişkilerinin ortalaması 47.76, ortancası 48.50, modu 17’dir. Mod, ortançadan küçük olduğundan dolayı dağılım sola çarpıktır. Standart sapma 21.02, varyans 441.80’dir. Çarpıklık -0.28’dir. Bu değer 0’dan küçük olduğundan dağılım sola çarpıktır. Basıklık -1.25’tir. Bu değer negatif olduğundan dağılım normale göre basıktır. Minimum puan 17, maksimum puan 82’dir. Bu durumda ranj 65’tir.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı Tablo 8.’de verilmiştir.

Tablo 8. İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı

SORU	VELİ-OKUL İLETİŞİMİ	KATILMIYORUM		KISMEN KATILMIYORUM		KARARSIZIM		KISMEN KATILYORUM		KATILYORUM		CEVAPSİZ	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1	Okulumuzda Veli-Öğretmen işbirliği yeterli düzeydedir.	3	5.9	4	7.8	1	2	3	5.9	37	72.5	3	5.9
2	Okul toplantılarına düzenli olarak katılırım.	2	3.9	2	3.9	0	0	8	15.7	38	74.5	1	2
3	Sıkça çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim.	4	7.8	5	9.8	2	3.9	23	45.1	17	33.3	0	0
4	Bir veli olarak okula gittiğimde kendimi rahat bir ortamda hissederim.	5	9.8	2	3.9	2	3.9	4	7.8	37	72.5	1	2
5	Okula gittiğimde kolaylıkla çocuğumun öğretmeni ile görüşme imkanı bulabiliyorum.	3	5.9	2	3.9	0	0	1	2	45	88.2	0	0
6	Çocuğumun dersine giren bütün öğretmenleri tanırım.	7	14	4	7.8	3	5.9	14	27.5	23	45.1	0	0
7	Veli toplantısı dışında da zaman zaman çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim.	3	5.9	6	12	1	2	13	25.5	27	52.9	1	2
8	Sıkça çocuğumun okul müdürü ile görüşmeye giderim.	24	47	6	12	5	9.8	12	23.5	2	3.9	2	3.9
9	Gerektiğinde çocuğumun okulundaki faaliyetlerde görev almak isterim.	11	22	5	9.8	5	9.8	16	31.4	14	27.5	0	0
10	Çocuğumun öğretmeniyle olan görüşmelerimizde öğretmenin tutumu, yaklaşımı iyidir.	3	5.9	0	0	1	2	2	3.9	45	88.2	0	0

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 37(%72.5)'si "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin 1. maddesi "Okulumuzda veli-öğretmen işbirliği yeterli düzeydedir."i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 38(%74.5)'i "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin 2. maddesi "Okul toplantılarına düzenli olarak katılıyorum."ı katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 37(%72.5)'si "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin 4. maddesi "Bir veli olarak okula gittiğimde kendimi rahat bir ortamda hissederim."i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 45(%88.2)'i "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin 5. maddesi "Okula gittiğimde kolaylıkla çocuğumun öğretmeni ile görüşme imkanı bulabiliyorum."u katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 27(%52.9)'si "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin 7. maddesi "Veli toplantısı dışında da zaman zaman çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim."i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 45(%88.2)'i "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin 10. maddesi "Çocuğumun öğretmeniyle olan görüşmelerimizde öğretmenin tutumu, yaklaşımı iyidir."i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

"Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri Tablo 9.'da verilmiştir.

Tablo 9. “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri

N	Geçerli	51
	Kayıp	0
Ortalama		39.84
Ortanca		42.00
Mod		39.84 ^a
Standart Sapma		7.83
Varyans		61.39
Çarpıklık		-1.49
Çarpıklığın Standart Hatası		.33
Basıklık		1.88
Basıklığın Standart Hatası		.65
Ranj		33.00
Minimum		17.00
Maximum		50.00

a. Multiple modes exist. The smallest value is shown

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin okulla iletişiminin ortalaması 39.84, ortancası 42, modu 39.84’tür. Mod, ortancadan küçük olduğundan dağılım sola çarpıktır. Standart sapma 7.84, varyans 61.40’tır. Çarpıklık -1.50’dir. Bu değer 0’dan küçük olduğundan dağılım sola çarpıktır. Basıklık 1.88’dir. Bu değer pozitif olduğundan dağılım normale göre sivridir. Minimum puan 17, maksimum puan 50’dir. Bu durumda ranj 33’tür.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı Tablo 10.’da verilmiştir.

Tablo 10. İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı

SORU	Öğretmenimiz...	KATILMIYORUM		KISMEN KATILMIYORUM		KARARSIZIM		KISMEN KATILYORUM		KATILYORUM		CEVAPSİZ	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1	Çocuğumuzu okula bırakırken veya alırken bizlerle görüşüyor.	25	49	2	3.9	9	17.6	4	7.8	10	19.6	1	2
2	Ailelerle telefon görüşmeleri yapıyor.	32	62.7	1	2	4	7.8	2	3.9	11	21.6	1	2
3	Ailelere haber mektupları gönderiyor.	29	56.9	1	2	4	7.8	3	5.9	13	25.5	1	2
4	Ailelerle idare kanalıyla resmi yoldan yazışıyor.	29	56.9	4	7.8	3	5.9	4	7.8	10	19.6	1	2
5	Aileler için bilgilendirici kitapçıklar hazırlıyor.	31	60.8	1	2	4	7.8	9	18	5	9.8	1	2
6	Aileler için eğitim panoları hazırlıyor.	26	51	3	5.9	10	19.6	7	14	5	9.8	0	0
7	Aileler için sergi veya çay düzenliyor.	35	68.6	4	7.8	2	3.9	5	9.8	4	7.8	1	2
8	Ailelerle birlikte dergi ya da gazete çıkarıyor.	39	76.5	2	3.9	4	7.8	1	2	3	5.9	2	3.9
9	Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını ailelerin görmesi için sergiliyor.	28	54.9	5	9.8	4	7.8	4	7.8	9	17.6	1	2
10	Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını cd ye aktararak ailelere gönderiyor.	36	70.6	3	5.9	3	5.9	4	7.8	4	7.8	1	2
11	Ailelerin isteklerini almak için dilek kutusu hazırlıyor ve kullanıyor.	31	60.8	5	9.8	6	11.8	3	5.9	5	9.8	1	2
12	Ailelerin eğitimlerine katkı sağlamak için makale kutusu kullanıyor.	33	64.7	6	11.8	4	7.8	4	7.8	3	5.9	1	2
13	Anne babaların çocuklarına ilişkin eğitim ihtiyaçlarını karşılamak için kitaplıklar oluşturuyor.	29	56.9	3	5.9	4	7.8	5	9.8	9	17.6	1	2
14	Ailelerin günlük (okuldaki etkinliklere) programlara katılımını sağlıyor.	27	52.9	7	13.7	5	9.8	2	3.9	9	17.6	1	2
15	Aileler için bilgilendirme toplantıları (konferansları) düzenliyor.	29	56.9	3	5.9	2	3.9	5	9.8	11	21.6	1	2
16	Ailelerle bireysel görüşmeler yapıyor.	23	45.1	4	7.8	1	2	9	18	13	25.5	1	2
17	Ailelere ev ziyaretleri yapıyor.	40	78.4	2	3.9	3	5.9	2	3.9	3	5.9	1	2

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 32(%62.7)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 2. maddesi "Ailelerle telefon görüşmesi yapıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 29(%56.9)'u "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 3. maddesi "Ailelere haber mektupları gönderiyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 29(%56.9)'u "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 4. maddesi "Ailelerle idare kanalıyla resmi yoldan yazışıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 31(%60.8)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 5. maddesi "Aileler için bilgilendirici kitapçıklar hazırlıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 26(%51)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 6. maddesi "Aileler için eğitim panoları hazırlıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 35(%68.6)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 7. maddesi "Aileler için sergi veya çay düzenliyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 39(%76.5)'u "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 8. maddesi "Ailelerle birlikte dergi ve gazete çıkarıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 28(%54.9)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 9. maddesi "Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını ailelerin görmesi için sergiliyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 36(%70.6)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 10. maddesi "Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını CD'ye aktararak ailelere gönderiyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 31(%60.8)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 11. maddesi "Ailelerin isteklerini almak için dilek kutusu hazırlıyor ve kullanıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 33(%64.7)'ü "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 12. maddesi "Ailelerin eğitimine katkı sağlamak için makale kutusu kullanıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 29(%56.9)'u "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 13. maddesi "Anne babaların çocuklarına ilişkin eğitim ihtiyaçlarını karşılamak için kitaplıklar oluşturuyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 27(%52.9)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 14. maddesi "Ailelerin günlük (okuldaki etkinliklere) programlara katılımını sağlıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 29(%56.9)'u "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 15. maddesi "Aileler için bilgilendirme toplantıları (konferansları) düzenliyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin 40(%78.4)'ı "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 17. maddesi "Ailelere ev ziyaretleri yapıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

"Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 3. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri Tablo 11.'de verilmiştir.

Tablo 11. "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 3. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri

N	Geçerli	51
	Kayıp	0
Ortalama		35.57
Ortanca		35.00
Mod		17.00
Standart Sapma		19.01
Varyans		361.70
Çarpıklık		.81
Çarpıklığın Standart Hatası		.33
Basıklık		-.43
Basıklığın Standart Hatası		.65
Ranj		66.00
Minimum		17.00
Maximum		83.00

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin İngilizce öğretmenleriyle ilişkilerinin ortalaması 35.58, ortancası 35, modu 17'dir. Mod, ortancadan küçük olduğundan

dağılım sola çarpıktır. Standart sapma 19.02, varyans 361.70'tir. Çarpıklık 0.81'dir. Bu değer 0'dan büyük olduğundan dağılım sağa çarpıktır, ancak bu değer -1 ile +1 arasında olduğundan, dağılımda aşırı bir sapma yoktur. Basıklık -0.43'tür. Bu değer negatif olduğundan dolayı dağılım normale göre basıktır. Minimum puan 17, maksimum puan 83'tür. Bu durumda ranj 66'dır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı Tablo 12.'de verilmiştir.

Tablo 12. İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı

SORU	VELİ-OKUL İLETİŞİMİ	KATILMIYORUM		KISMEN KATILMIYORUM		KARARSIZ		KISMEN KATILYORUM		KATILYORUM		CEVAPSİZ	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1	Okulumuzda Veli-Öğretmen işbirliği yeterli düzeydedir.	6	8.2	5	6.8	4	5.5	16	21.9	40	54.8	0	0
2	Okul toplantılarına düzenli olarak katılırım.	3	4.1	4	5.5	0	0	10	13.7	56	76.7	0	0
3	Sıkça çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim.	8	11	13	17.8	2	2.7	25	34.2	24	32.9	1	1.4
4	Bir veli olarak okula gittiğimde kendimi rahat bir ortamda hissederim.	5	6.8	2	2.7	3	4.1	12	16.4	50	68.5	1	1.4
5	Okula gittiğimde kolaylıkla çocuğumun öğretmeni ile görüşme imkanı bulabiliyorum.	0	0	2	2.7	3	4.1	8	11	57	78.1	3	4.1
6	Çocuğumun dersine giren bütün öğretmenleri tanırım.	14	19	2	2.7	1	1.4	21	28.8	34	46.6	1	1.4
7	Veli toplantısı dışında da zaman zaman çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim.	10	14	8	11	0	0	16	21.9	37	50.7	2	2.7
8	Sıkça çocuğumun okul müdürü ile görüşmeye giderim.	47	64	6	8.2	5	6.8	9	12.3	5	6.8	1	1.4
9	Gerektiğinde çocuğumun okulundaki faaliyetlerde görev almak isterim.	17	23	9	12.3	10	14	16	21.9	19	26	2	2.7
10	Çocuğumun öğretmeniyle olan görüşmelerimizde öğretmenin tutumu, yaklaşımı iyidir.	1	1.4	1	1.4	6	8.2	6	8.2	59	80.8	0	0

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 40(%54.8)'ı “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 1. maddesi “Okulumuzda veli-öğretmen işbirliği yeterli düzeydedir.”i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 56(%76.7)'sı “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 2. maddesi “Okul toplantılarına düzenli olarak katılıyorum.”i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 50(%68.5)'si “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 4. maddesi “Bir veli olarak okula gittiğimde kendimi rahat bir ortamda hissederim.”i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 57(%78.1)'si “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 5. maddesi “Okula gittiğimde kolaylıkla çocuğumun öğretmeni ile görüşme imkanı bulabiliyorum.”u katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 37(%50.7)'si “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 7. maddesi “Veli toplantısı dışında da zaman zaman çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim.”i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 47(%64)'si “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 8. maddesi “Sıkça çocuğumun okul müdürü ile görüşmeye giderim.”i katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 59(%80.8)'u “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 10. maddesi “Çocuğumun öğretmeniyle olan görüşmelerimizde öğretmenin tutumu, yaklaşımı iyidir.”i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

“Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 4. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri Tablo 13.'te verilmiştir.

Tablo 13. “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 4. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri

N	Geçerli	73
	Kayıp	0
Ortalama		38.63
Ortanca		38.63
Mod		38.63
Standart Sapma		6.52
Varyans		42.56
Çarpıklık		-.69
Çarpıklığın Standart Hatası		.28
Basıklık		.46
Basıklığın Standart Hatası		.55
Ranj		30.00
Minimum		20.00
Maximum		50.00

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin okulla iletişiminin ortalaması 38.63, ortancası 38.63, modu 38.63'tür. Ortalama, ortanca ve mod birbirine eşit olduğu için dağılım normaldir. Standart sapma 6.52, varyans 42.56'dır. Çarpıklık -0.69'dur. Bu değer 0'dan küçük olduğundan dağılım sola çarpıktır ancak bu değer -1 ile +1 arasında olduğundan dağılımda aşırı bir sapma yoktur. Basıklık 0.47'dir. Bu pozitif bir değer olduğundan dağılım normale göre sivridir. Minimum puan 20, maksimum puan 50'dir. Bu durumda ranj 30'dur.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı Tablo 14.'te verilmiştir.

Tablo 14. İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı

VELİ ÖĞRETMEN İLİŞKİSİ

SORU	Öğretmenimiz...	KATILMIYORUM		KISMEN KATILMIYORUM		KARARSIZIM		KISMEN KATILYORUM		KATILYORUM		CEVAPSİZ	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1	Çocuğumuzu okula bırakırken veya alırken bizlerle görüşüyor.	<u>41</u>	<u>56.2</u>	4	5.5	3	4.1	10	13.7	14	19.2	1	1.4
2	Ailelerle telefon görüşmeleri yapıyor.	<u>42</u>	<u>57.5</u>	3	4.1	4	5.5	11	15.1	12	16.4	1	1.4
3	Ailelere haber mektupları gönderiyor.	<u>42</u>	<u>57.5</u>	6	8.2	1	1.4	11	15.1	11	15.1	2	2.7
4	Ailelerle idare kanalıyla resmi yoldan yazışıyor.	<u>39</u>	<u>53.4</u>	10	13.7	2	2.7	8	11	12	16.4	2	2.7
5	Aileler için bilgilendirici kitapçıklar hazırlıyor.	<u>40</u>	<u>54.8</u>	6	8.2	5	6.8	5	6.8	15	20.5	2	2.7
6	Aileler için eğitim panoları hazırlıyor.	<u>42</u>	<u>57.5</u>	6	8.2	4	5.5	4	5.5	15	20.5	2	2.7
7	Aileler için sergi veya çay düzenliyor.	<u>52</u>	<u>71.2</u>	5	6.8	3	4.1	5	6.8	7	9.6	1	1.4
8	Ailelerle birlikte dergi ya da gazete çıkarıyor.	<u>58</u>	<u>79.5</u>	4	5.5	3	4.1	2	2.7	5	6.8	1	1.4
9	Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını ailelerin görmesi için sergiliyor.	<u>42</u>	<u>57.5</u>	2	2.7	5	6.8	7	9.6	16	21.9	1	1.4
10	Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını cd ye aktararak ailelere gönderiyor.	<u>55</u>	<u>75.3</u>	3	4.1	1	1.4	6	8.2	7	9.6	1	1.4
11	Ailelerin isteklerini almak için dilek kutusu hazırlıyor ve kullanıyor.	<u>53</u>	<u>72.6</u>	7	9.6	4	5.5	4	5.5	4	5.5	1	1.4
12	Ailelerin eğitimlerine katkı sağlamak için makale kutusu kullanıyor.	<u>59</u>	<u>80.8</u>	4	5.5	4	5.5	3	4.1	1	1.4	2	2.7
13	Anne babaların çocuklarına ilişkin eğitim ihtiyaçlarını karşılamak için kitaplıklar oluşturuyor.	<u>45</u>	<u>61.6</u>	7	9.6	6	8.2	6	8.2	8	11	1	1.4
14	Ailelerin günlük (okuldaki etkinliklere) programlara katılımını sağlıyor.	<u>46</u>	<u>63</u>	4	5.5	8	11	6	8.2	8	11	1	1.4
15	Aileler için bilgilendirme toplantıları (konferansları) düzenliyor.	<u>42</u>	<u>57.5</u>	2	2.7	3	4.1	8	11	16	21.9	2	2.7
16	Ailelerle bireysel görüşmeler yapıyor.	<u>41</u>	<u>56.2</u>	2	2.7	6	8.2	4	5.5	18	24.7	2	2.7
17	Ailelere ev ziyaretleri yapıyor.	<u>69</u>	<u>94.5</u>	2	2.7	0	0	0	0	1	1.4	1	1.4

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 41(%56.2)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 1. maddesi "Çocuğumuzu okula bırakırken veya alırken bizlerle görüşüyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 42(%57.5)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 2. maddesi "Ailelerle telefon görüşmeleri yapıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 42(%57.5)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 3. maddesi "Ailelere haber mektupları gönderiyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 39(%53.4)'u "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 4. maddesi "Ailelerle idare kanalıyla resmi yoldan yazışıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 40(%54.8)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 5. maddesi "Aileler için bilgilendirici kitapçıklar hazırlıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 42(%57.5)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 6. maddesi "Aileler için eğitim panoları hazırlıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 52(%71.2)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 7. maddesi "Aileler için sergi veya çay düzenliyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 58(%79.5)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 8. maddesi "Ailelerle birlikte dergi ya da gazete çıkarıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 42(%57.5)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 9. maddesi "Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını ailelerin görmesi için sergiliyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 55(%75.3)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 10. maddesi "Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını CD'ye aktararak ailelere gönderiyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 53(%72.6)'ü "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 11. maddesi "Ailelerin isteklerini almak için dilek kutusu hazırlıyor ve kullanıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 59(%80.8)'u "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 12. maddesi "Ailelerin eğitimlerine katkı sağlamak için makale kutusu kullanıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 45(%61.6)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 13. maddesi "Anne babaların çocuklarına ilişkin eğitim ihtiyaçlarını karşılamak için kitaplıklar oluşturuyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 46(%63)'sı "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 14. maddesi "Ailelerin günlük (okuldaki etkinliklere) programlara katılımını sağlıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 42(%57.5)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 15. maddesi "Aileler için bilgilendirme toplantıları (konferansları) düzenliyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 41(%56.2)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 16. maddesi "Ailelerle bireysel görüşmeler yapıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin 69(%94.5)'u "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 17. maddesi "Ailelere ev ziyaretleri yapıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

"Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 4. sınıf öğrencilerinin velileri bazında betimleyici istatistikleri Tablo 15.'te verilmiştir.

Tablo 15. "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 4. sınıf öğrencilerinin velileri bazında

betimleyici istatistikleri

N	Geçerli	73
	Kayıp	0
Ortalama		33.29
Ortanca		29.00
Mod		17.00
Standart Sapma		17.25
Varyans		297.64
Çarpıklık		.98
Çarpıklığın Standart Hatası		.28
Basıklık		.22
Basıklığın Standart Hatası		.55
Ranj		67.00
Minimum		17.00
Maximum		84.00

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin İngilizce öğretmenleriyle ilişkisinin ortalaması 33.29, ortancası 29, modu 17'dir. Mod, ortancadan küçük olduğundan dolayı dağılım sola çarpıktır. Standart sapma 17.25, varyans 297.64'tür. Çarpıklık 0.98'dir. Bu değer 0'dan büyük olduğundan dağılım sağa çarpıktır. Ancak bu değer -1 ile +1 arasında olduğundan dağılımda aşırı bir sapma yoktur. Basıklık 0.22'dir. Bu değer pozitif olduğundan dağılım normale göre sivridir. Minimum puan 17, maksimum puan 84'tür. Bu durumda ranj 67'dir.

Örnekleme oluşturanların "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı Tablo 16.'da verilmiştir.

Tablo 16. Örnekleme oluşturanların “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı

SORU	VELİ-OKUL İLETİŞİMİ	KATILMIYORUM		KISMEN KATILMIYORUM		KARARSIZIM		KISMEN KATILYORUM		KATILYORUM		CEVAPSİZ	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1	Okulumuzda Veli-Öğretmen işbirliği yeterli düzeydedir.	10	5.5	11	6	8	4.4	20	11	128	70.3	5	2.7
2	Okul toplantılarına düzenli olarak katılırım.	6	3.3	10	5.5	1	0.5	31	17	133	73.1	1	0.5
3	Sıkça çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim.	13	7.1	23	13	8	4.4	68	37.4	69	37.9	1	0.5
4	Bir veli olarak okula gittiğimde kendimi rahat bir ortamda hissederim.	10	5.5	5	2.7	6	3.3	27	14.8	131	72	3	1.6
5	Okula gittiğimde kolaylıkla çocuğumun öğretmeni ile görüşme imkanı bulabiliyorum.	3	1.6	6	3.3	6	3.3	24	13.2	140	76.9	3	1.6
6	Çocuğumun dersine giren bütün öğretmenleri tanırım.	23	13	10	5.5	6	3.3	52	28.6	90	49.5	1	0.5
7	Veli toplantısı dışında da zaman zaman çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim.	15	8.2	15	8.2	5	2.7	46	25.3	98	53.8	3	1.6
8	Sıkça çocuğumun okul müdürü ile görüşmeye giderim.	90	50	15	8.2	18	9.9	34	18.7	21	11.5	4	2.2
9	Gerektiğinde çocuğumun okulundaki faaliyetlerde görev almak isterim.	35	19	18	9.9	24	13	42	23.1	60	33	3	1.6
10	Çocuğumun öğretmeniyle olan görüşmelerimizde öğretmenin tutumu, yaklaşımı iyidir.	4	2.2	1	0.5	9	4.9	12	6.6	156	85.7	0	0

Örnekleme oluşturanların 128(%70.3)'i "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin 1. maddesi "Okulumuzda Veli-Öğretmen işbirliği yeterli düzeydedir."i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 133(%73.1)'ü "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin 2. maddesi "Okul toplantılarına düzenli olarak katılırım."i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 131(%72)'i "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin 3. maddesi "Sıkça çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim."i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 140(%76.9)'i "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin 5. maddesi "Okula gittiğimde kolaylıkla çocuğumun öğretmeni ile görüşme imkanı buluyorum."u katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 98(%53.8)'i "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin 7. maddesi "Veli toplantısı dışında da zaman zaman çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim."i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 156(%85.7)'sı "Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin 10. maddesi "Çocuğumun öğretmeniyle olan görüşmelerimizde öğretmenin tutumu, yaklaşımı iyidir."i katılıyorum olarak cevaplandırmıştır.

"Veli-Okul İletişimi" tutum ölçeğinin betimleyici istatistikleri Tablo 17.'de verilmiştir.

Tablo 17. “Veli-Okul İletişimi”
tutum ölçeğinin betimleyici
istatistikleri

N	Geçerli	182
	Kayıp	0
Ortalama		40.50
Ortanca		40.75
Mod		40.51
Standart Sapma		6.97
Varyans		48.71
Çarpıklık		-1.09
Çarpıklığın Standart Hatası		.18
Basıklık		1.25
Basıklığın Standart Hatası		.35
Ranj		33.00
Minimum		17.00
Maximum		50.00

“Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin ortalaması 40.51; ortancası 40.75; modu ise 40.51’dir. Ortalama ortancadan küçük olduğundan dağılım sola çarpıktır. Standart sapması 6.98, varyansı 48.71’dir. Çarpıklık -1.10’dur. Bu değer 0’dan küçük olduğundan dolayı dağılım sola çarpıktır. Basıklık değeri 1.26’dır. Bu değer pozitif olduğundan dolayı dağılım normale göre sivridir. Minimum puan 17, maksimum 50’dir. Bu durumda ranj 33’tür.

Örnekleme oluşturanların “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı Tablo 18.’de verilmiştir.

Tablo 18. Örnekleme oluşturanların “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin maddelerine verdikleri cevapların dağılımı

VELİ ÖĞRETMEN İLİŞKİSİ

SORU	Öğretmenimiz...	KATILMIYORUM		KISMEN KATILMIYORUM		KARARSIZIM		KISMEN KATILYORUM		KATILYORUM		CEVAPSİZ	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1	Çocuğumuzu okula bırakırken veya alırken bizlerle görüşüyor.	77	42.3	8	4.4	20	11	26	14.3	48	26.4	3	1.6
2	Ailelerle telefon görüşmeleri yapıyor.	91	50	6	3.3	10	5.5	18	9.9	55	30.2	2	1.1
3	Ailelere haber mektupları gönderiyor.	87	47.8	9	4.9	11	6	20	11	51	28	4	2.2
4	Ailelerle idare kanalıyla resmi yoldan yazışıyor.	86	47.3	15	8.2	7	3.8	14	7.7	56	30.8	4	2.2
5	Aileler için bilgilendirici kitapçıklar hazırlıyor.	92	50.5	11	6	15	8.2	16	8.8	45	24.7	3	1.6
6	Aileler için eğitim panoları hazırlıyor.	92	50.5	13	7.1	20	11	16	8.8	38	20.9	3	1.6
7	Aileler için sergi veya çay düzenliyor.	120	65.9	13	7.1	11	6	16	8.8	20	11	2	1.1
8	Ailelerle birlikte dergi ya da gazete çıkarıyor.	141	77.5	11	6	11	6	4	2.2	12	6.6	3	1.6
9	Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını ailelerin görmesi için sergiliyor.	88	48.4	10	5.5	13	7.1	19	10.4	50	27.5	2	1.1
10	Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını cd ye aktararak ailelere gönderiyor.	120	65.9	10	5.5	7	3.8	14	7.7	29	15.9	2	1.1
11	Ailelerin isteklerini almak için dilek kutusu hazırlıyor ve kullanıyor.	124	68.1	21	11.5	12	6.6	11	6	12	6.6	2	1.1
12	Ailelerin eğitimlerine katkı sağlamak için makale kutusu kullanıyor.	136	74.7	15	8.2	10	5.5	10	5.5	8	4.4	3	1.6
13	Anne babaların çocuklarına ilişkin eğitim ihtiyaçlarını karşılamak için kitaplıklar oluşturuyor.	101	55.5	13	7.1	11	6	14	7.7	41	22.5	2	1.1
14	Ailelerin günlük (okuldaki etkinliklere) programlara katılımını sağlıyor.	97	53.3	16	8.8	16	8.8	11	6	40	22	2	1.1
15	Aileler için bilgilendirme toplantıları (konferansları) düzenliyor.	90	49.5	9	4.9	11	6	14	7.7	55	30.2	3	1.6
16	Ailelerle bireysel görüşmeler yapıyor.	79	43.4	7	3.8	9	4.9	21	11.5	63	34.6	3	1.6
17	Ailelere ev ziyaretleri yapıyor.	157	86.3	6	3.3	6	3.3	3	1.6	7	3.8	3	1.6

Örnekleme oluşturanların 91(%50)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 2. maddesi "Ailelerle telefon görüşmeleri yapıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 92(%50.5)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 5. maddesi "Aileler için bilgilendirici kitapçıklar hazırlıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 92(%50.5)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 6. maddesi "Aileler için eğitim panoları hazırlıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 120(%65.9)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 7. maddesi "Aileler için sergi veya çay düzenliyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 141(%77.5)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 8. maddesi "Ailelerle birlikte dergi ya da gazete çıkarıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 120(%65.9)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 10. maddesi "Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını CD'ye aktararak ailelere gönderiyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 124(%68.1)'ü "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 11. maddesi "Ailelerin isteklerini almak için dilek kutusu hazırlıyor ve kullanıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 136(%74.7)'sı "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 12. maddesi "Ailelerin eğitimlerine katkı sağlamak için makale kutusu kullanıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 101(%55.5)'i "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 13. maddesi "Anne babalarının çocuklarına ilişkin eğitim ihtiyaçlarını karşılamak için kitaplıklar oluşturuyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 97(%53.3)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 14. maddesi "Ailelerin günlük (okuldaki etkinliklere) programlara katılımını sağlıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

Örnekleme oluşturanların 157(%86.3)'si "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin 17. maddesi "Ailelere ev ziyaretleri yapıyor."u katılmıyorum olarak cevaplandırmıştır.

"Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin betimleyici istatistikleri Tablo 19.'da verilmiştir.

Tablo 19. "Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin betimleyici istatistikleri

N	Geçerli	182
	Kayıp	0
Ortalama		38.50
Ortanca		38.00
Mod		17.00
Standart Sapma		19.84
Varyans		393.79
Çarpıklık		.50
Çarpıklığın Standart		.18
Hatası		
Basıklık		-.97
Basıklığın Standart Hatası		.35
Ranj		67.00
Minimum		17.00
Maximum		84.00

"Veli-Öğretmen İlişkisi" anketinin ortalaması 38.51; ortancası 38; modu ise 17'dir. Mod ortancadan küçük olduğundan dağılım sağa çarpıktır. Standart sapması 19.84, varyansı 393.80'dir. Çarpıklık 0.51'dir. Bu değer 0'dan büyük olduğundan dolayı dağılım sağa çarpıktır. Basıklık değeri -0.97'dir. Bu değer negatif olduğundan dolayı dağılım normale göre basıktır. Minimum puan 17, maksimum 84'tür. Bu durumda ranj 67'dir.

İngilizce dersi akademik başarıları değerlendirilen ilkökul öğrencilerinin okumakta oldukları sınıfa göre frekans dağılımı Tablo 20.'de verilmiştir.

Tablo 20. İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul öğrencilerinin okumakta oldukları sınıfa göre frekans dağılımı

		Frekans	Yüzde
Geçerli	2.00	43	31.2
	3.00	51	37.0
	4.00	44	31.9
	Total	138	100.0

İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul öğrencilerinin 43(%31.2)'ü 2. sınıfta, 51(%37)'i 3. sınıfta, 44(%31.9)'ü 4. sınıfta okumaktadır.

İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin rubrik değerlendirme formuna göre frekans dağılımı Tablo 21.'de verilmiştir.

Tablo 21. İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin rubrik değerlendirme formuna göre frekans dağılımı

SORU	İNGİLİZCE PERFORMANS DEĞERLENDİRME FORMU	YETERSİZ		ORTA		YETERLİ	
		f	%	f	%	f	%
1	Dinlediği kelimeleri anlar.	7	16.3	12	27.9	24	55.8
2	Dinlediği cümleleri anlar.	8	18.6	13	30.2	22	51.2
3	Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde telaffuz eder.	11	25.6	14	32.6	18	41.9
4	Bilmesi gereken cümleleri doğru şekilde telaffuz eder.	12	27.9	18	41.9	13	30.2
5	Okuduğu metinleri anlar.	9	20.9	24	55.8	10	23.3
6	Bilmesi gereken cümlelerle basit diyaloglar kurar.	5	11.6	17	39.5	21	48.8
7	Kelimelerin anlamını bilir.	1	2.3	18	41.9	24	55.8
8	Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde yazar.	1	2.3	24	55.8	18	41.9
9	Cümleleri doğru şekilde yazar.	10	23.3	19	44.2	14	32.6
10	Verilen komutları anlar ve uygular	1	2.3	21	48.8	21	48.8

Rubrik değerlendirme formunun 1. maddesi “Dinlediği kelimeleri anlar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin 24(%55.8)'ü yeterli seviyededir.

Rubrik değerlendirme formunun 2. maddesi “Dinlediği cümleleri anlar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin 22(%51.2)'si yeterli seviyededir.

Rubrik değerlendirme formunun 5. maddesi “Okuduğu metinleri anlar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin 24(%55.8)’ü orta seviyededir.

Rubrik değerlendirme formunun 7. maddesi “Kelimelerin anlamını bilir.”e göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin 24(%55.8)’ü yeterli seviyededir.

Rubrik değerlendirme formunun 8. maddesi “Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde yazar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin 24(%55.8)’ü orta seviyededir.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarılarının betimleyici istatistikleri Tablo 22.’de verilmiştir.

Tablo 22. İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarılarının betimleyici istatistikleri

N	Geçerli	43
	Kayıp	0
Ortalama		22.79
Ortanca		26.00
Mod		26.00
Standart Sapma		5.49
Varyans		30.21
Çarpıklık		-.80
Çarpıklığın Standart Hatası		.36
Basıklık		-.79
Basıklığın Standart Hatası		.70
Ranj		20.00
Minimum		10.00
Maximum		30.00

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarılarının ortalaması 22.79, ortancası 26, modu 26’dır. Mod, ortancaya eşit olduğundan dağılım normaldir. Standart sapma 5.50, varyans 30.22’dir. Çarpıklık -0.80’dir. Bu değer 0’dan küçük olduğundan dağılım sola çarpıktır. Ancak bu değer -1 ile +1 arasında olduğundan dağılımda aşırı bir sapma yoktur. Basıklık -0.79’dur. Bu değer negatif olduğundan dağılım normale göre basıktır. Minimum puan 10, maksimum puan 30’dur. Bu durumda ranj 20’dur.

İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin rubrik değerlendirme formuna göre frekans dağılımı Tablo 23.'te verilmiştir.

Tablo 23. İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin rubrik değerlendirme formuna göre frekans dağılımı

SORU	İNGİLİZCE PERFORMANS DEĞERLENDİRME FORMU	YETERSİZ		ORTA		YETERLİ	
		f	%	f	%	f	%
1	Dinlediği kelimeleri anlar.	6	11.8	16	31.4	29	56.9
2	Dinlediği cümleleri anlar.	9	17.6	15	29.4	27	52.9
3	Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde telaffuz eder.	11	21.6	16	31.4	24	47.1
4	Bilmesi gereken cümleleri doğru şekilde telaffuz eder.	15	29.4	17	33.3	19	37.3
5	Okuduğu metinleri anlar.	9	17.6	21	41.2	21	41.2
6	Bilmesi gereken cümlelerle basit diyaloglar kurar.	8	15.7	25	49	18	35.3
7	Kelimelerin anlamını bilir.	1	2	21	41.2	29	56.9
8	Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde yazar.	3	5.9	19	37.3	29	56.9
9	Cümleleri doğru şekilde yazar.	10	19.6	21	41.2	20	39.2
10	Verilen komutları anlar ve uygular	3	5.9	22	43.1	26	51

Rubrik değerlendirme formunun 1. maddesi “Dinlediği kelimeleri anlar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin 29(%56.9)’u yeterli seviyededir.

Rubrik değerlendirme formunun 2. maddesi “Dinlediği cümleleri anlar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin 27(%52.9)’si yeterli seviyededir.

Rubrik değerlendirme formunun 7. maddesi “Kelimelerin anlamını bilir.”e göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin 29(%56.9)’u yeterli seviyededir.

Rubrik değerlendirme formunun 8. maddesi “Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde yazar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin 29(%56.9)’u yeterli seviyededir.

Rubrik değerlendirme formunun 10. maddesi “Verilen komutları anlar ve uygular.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin 26(%51)’sı yeterli seviyededir.

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarılarının betimleyici istatistikleri Tablo 24.’te verilmiştir.

Tablo 24. İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarılarının betimleyici istatistikleri

N	Geçerli	51
	Kayıp	0
Ortalama		23.27
Ortanca		26.00
Mod		27.00
Standart Sapma		5.88
Varyans		34.60
Çarpıklık		-.75
Çarpıklığın Standart Hatası		.33
Basıklık		-.81
Basıklığın Standart Hatası		.65
Ranj		20.00
Minimum		10.00
Maximum		30.00

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarılarının ortalaması 23.27, ortancası 26, modu 27'dir. Mod, ortancadan büyük olduğu için dağılım sola çarpıktır. Standart sapma 5.88, varyans 34.60'tır. Çarpıklık -0.75'tir. Bu değer 0'dan küçük olduğundan dağılım sola çarpıktır. Ancak bu değer -1 ile +1 arasında olduğundan dağılımda aşırı bir sapma yoktur. Basıklık -0.82'dir. Bu değer negatif olduğundan dağılım normale göre basıktır. Minimum puan 10, maksimum puan 30'dur. Bu durumda ranj 20'dir.

İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin rubrik değerlendirme formuna göre frekans dağılımı Tablo 25.'te verilmiştir.

Tablo 25. İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin rubrik değerlendirme formuna göre frekans dağılımı

SORU	İNGİLİZCE PERFORMANS DEĞERLENDİRME FORMU	YETERSİZ		ORTA		YETERLİ	
		f	%	f	%	f	%
1	Dinlediği kelimeleri anlar.	6	13.6	10	22.7	<u>28</u>	<u>63.6</u>
2	Dinlediği cümleleri anlar.	7	15.9	12	27.3	<u>25</u>	<u>56.8</u>
3	Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde telaffuz eder.	11	25	16	36.4	17	38.6
4	Bilmesi gereken cümleleri doğru şekilde telaffuz eder.	12	27.3	15	34.1	17	38.6
5	Okuduğu metinleri anlar.	8	18.2	16	36.4	20	45.5
6	Bilmesi gereken cümlelerle basit diyaloglar kurar.	9	20.5	13	29.5	<u>22</u>	<u>50</u>
7	Kelimelerin anlamını bilir.	3	6.8	13	29.5	<u>28</u>	<u>63.6</u>
8	Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde yazar.	4	9.1	13	29.5	<u>27</u>	<u>61.4</u>
9	Cümleleri doğru şekilde yazar.	10	22.7	14	31.8	20	45.5
10	Verilen komutları anlar ve uygular	4	9.1	17	38.6	<u>23</u>	<u>52.3</u>

Rubrik değerlendirme formunun 1. maddesi “Dinlediği kelimeleri anlar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin 28(%63.6)’i yeterli düzeydedir.

Rubrik değerlendirme formunun 2. maddesi “Dinlediği cümleleri anlar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin 25(%56.8)’i yeterli düzeydedir.

Rubrik değerlendirme formunun 6. maddesi “Bilmesi gereken cümlelerle basit diyaloglar kurar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin 22(%50)’si yeterli düzeydedir.

Rubrik değerlendirme formunun 7. maddesi “Kelimelerin anlamını bilir.”e göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin 28(%63.6)’i yeterli düzeydedir.

Rubrik değerlendirme formunun 8. maddesi “Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde yazar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin 27(%61.4)’si yeterli düzeydedir.

Rubrik değerlendirme formunun 10. maddesi “Verilen komutları anlar ve uygular.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin 23(%52.3)’ü yeterli düzeydedir.

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin İngilizce akademik başarılarının betimleyici istatistiği Tablo 26.’da verilmiştir.

Tablo 26. İlkokul 4. Sınıf öğrencilerinin İngilizce akademik başarılarının betimleyici istatistiği

N	Geçerli	44
	Kayıp	0
Ortalama		23.47
Ortanca		26.00
Mod		30.00
Standart Sapma		6.68
Varyans		44.67
Çarpıklık		-.68
Çarpıklığın Standart Hatası		.35
Basıklık		-.97
Basıklığın Standart Hatası		.70
Ranj		20.00
Minimum		10.00
Maximum		30.00

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarılarının ortalaması 23.48, ortancası 26, modu 30'dur. Mod, ortancadan büyük olduğundan dağılım sola çarpıktır. Standart sapma 6.68, varyans 44.67'dir. Çarpıklık -0.68'dir. Bu değer 0'dan küçük olduğundan dağılım sola çarpıktır. Bu değer -1 ile +1 arasında olduğundan dağılımda aşırı bir sapma yoktur. Basıklık -0.97'dir. Bu değer negatif olduğundan basıklık normale göre basıktır. Maksimum puan 30, minimum puan 10'dur. Bu durumda ranj 20'dir.

İngilizce dersi akademik başarıları değerlendirilen ilkokul öğrencilerinin rubrik değerlendirme formuna göre frekans dağılımı Tablo 27.'de verilmiştir.

Tablo 27. İngilizce dersi akademik başarıları değerlendirilen ilkokul öğrencilerinin rubrik değerlendirme formuna göre frekans dağılımı

SORU	İNGİLİZCE PERFORMANS DEĞERLENDİRME FORMU	YETERSİZ		ORTA		YETERLİ	
		f	%	f	%	f	%
1	Dinlediği kelimeleri anlar.	19	13.8	38	27.5	81	58.7
2	Dinlediği cümleleri anlar.	24	17.4	40	29	74	53.6
3	Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde telaffuz eder.	33	22.9	46	33.3	59	42.8
4	Bilmesi gereken cümleleri doğru şekilde telaffuz eder.	39	28.3	50	36.2	49	35.5
5	Okuduğu metinleri anlar.	26	18.8	60	43.5	52	37.7
6	Bilmesi gereken cümlelerle basit diyaloglar kurar.	22	15.9	54	39.1	62	44.9
7	Kelimelerin anlamını bilir.	5	3.6	52	37.7	81	58.7
8	Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde yazar.	8	5.8	56	40.6	74	53.6
9	Cümleleri doğru şekilde yazar.	30	21.7	54	39.1	54	39.1
10	Verilen komutları anlar ve uygular	8	5.8	60	43.5	70	50.7

Rubrik değerlendirme formunun 1. maddesi “Dinlediği kelimeleri anlar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkökul öğrencilerinin 81(%58.7)’i yeterli düzeydedir.

Rubrik değerlendirme formunun 2. maddesi “Dinlediği cümleleri anlar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkökul öğrencilerinin 74(%53.6)’ü yeterli düzeydedir.

Rubrik değerlendirme formunun 7. maddesi “Kelimelerin anlamını bilir.”e göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkökul öğrencilerinin 81(%58.7)’i yeterli düzeydedir.

Rubrik değerlendirme formunun 8. maddesi “Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde yazar.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkökul öğrencilerinin 74(%53.6)’ü yeterli düzeydedir.

Rubrik değerlendirme formunun 10. maddesi “Verilen komutları anlar ve uygular.”a göre İngilizce dersi akademik başarısı değerlendirilen ilkökul öğrencilerinin 70(%50.7)’i yeterli düzeydedir.

İlkökul öğrencilerinin İngilizce akademik başarısının betimleyici istatistiği Tablo 28.’de verilmiştir.

Tablo 28. İlkökul öğrencilerinin İngilizce akademik başarısının betimleyici istatistiği

N	Geçerli	138
	Kayıp	0
Ortalama		23.20
Ortanca		26.00
Mod		26.00
Standart Sapma		6.01
Varyans		36.16
Çarpıklık		-.69
Çarpıklığın Standart Hatası		.20
Basıklık		-.87
Basıklığın Standart Hatası		.41
Ranj		20.00
Minimum		10.00
Maximum		30.00

İlkokul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarısının ortalaması 23.20, ortancası 26, modu 26'dır. Ortalama ortancaya eşit olduğundan dağılım simetriktir. Standart sapması 6.01, varyansı 36.163'tür. Çarpıklık -0.70'tir. Bu değer 0'dan küçük olduğu için dağılım sola çarpıktır. Basıklık değeri -0.88'dir. Bu değer negatif olduğundan dolayı dağılım normale göre basıktır. Minimum puan 10, maksimum puan 30'dur. Bu durumda ranj 20'dir.

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişimi seviyesi ile ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları Tablo 29.'da verilmiştir.

Yorumlar

Tablo 29. İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişimi seviyesi ile ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları

		SMEAN(veliokult oplam2)	rubriktoplamlam2
SMEAN(veliokultoplamlam2)	Pearson Correlation	1	-.107
	Sig. (2-tailed)		.495
	N	56	43
rubriktoplamlam2	Pearson Correlation	-.107	1
	Sig. (2-tailed)	.495	
	N	43	43

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişim seviyesi ile ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasında ilişki yoktur ($r = -0.11$; $p > 0.05$).

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişki seviyesi ile ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları Tablo 30.'da verilmiştir.

Tablo 30. İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişki seviyesi ile ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları

		SMEAN(veliogrtrt rubriktoplamlam2)	oplamlam2
rubriktoplamlam2	Pearson Correlation	1	-.179
	Sig. (2-tailed)		.250
	N	43	43
SMEAN(veliogrtrtoplamlam2)	Pearson Correlation	-.179	1
	Sig. (2-tailed)	.250	
	N	43	56

İlkokul 2. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişki seviyesi ile ilkokul 2. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasında ilişki yoktur ($r = -0.18$; $p > 0.05$).

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişim seviyesi ile ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları Tablo 31.'de verilmiştir.

Tablo 31. İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişim seviyesi ile ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları

		SMEAN(veliokult oplam3) rubriktoplam3	
SMEAN(veliokultoplam3)	Pearson Correlation	1	.191
	Sig. (2-tailed)		.179
	N	51	51
rubriktoplam3	Pearson Correlation	.191	1
	Sig. (2-tailed)	.179	
	N	51	51

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişim seviyesi ile ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasında ilişki yoktur ($r = 0.19$; $p > 0.05$).

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişki seviyesi ile ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları Tablo 32.'de verilmiştir.

Tablo 32. İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişki seviyesi ile ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları

		SMEAN(veliogrtrt rubriktoplam3) oplam3)	
rubriktoplam3	Pearson Correlation	1	-.276
	Sig. (2-tailed)		.050
	N	51	51
SMEAN(veliogrtrtoplam3)	Pearson Correlation	-.276	1
	Sig. (2-tailed)	.050	
	N	51	51

İlkokul 3. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişki seviyesi ile ilkokul 3. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasında ilişki yoktur ($r = -0.28$; $p = 0.05$).

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişim seviyesi ile ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları Tablo 33.'te verilmiştir.

Tablo 33. İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişim seviyesi ile ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları

		SMEAN(veliokult oplam4)	
		rubriktoplamlam4	
SMEAN(veliokultoplamlam4)	Pearson Correlation	1	-.330*
	Sig. (2-tailed)		.029
	N	73	44
rubriktoplamlam4	Pearson Correlation	-.330*	1
	Sig. (2-tailed)	.029	
	N	44	44

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişim seviyesi ile ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasında düşük seviyede anlamlı bir ilişki vardır ($r = -0.33$; $p < 0.05$).

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişki seviyesi ile ilkokul 4. Sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları Tablo 34.'te verilmiştir.

Tablo 34. İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişki seviyesi ile ilkokul 4. Sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson Korelasyon Katsayıları

		SMEAN(veliogrtrt oplamlam4)	
		rubriktoplamlam4	
rubriktoplamlam4	Pearson Correlation	1	-.150
	Sig. (2-tailed)		.333
	N	44	44
SMEAN(veliogrtrtoplamlam4)	Pearson Correlation	-.150	1
	Sig. (2-tailed)	.333	
	N	44	73

İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişki seviyesi ile ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasında ilişki yoktur ($r = -0.15$; $p > 0.05$).

İlkokul öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişim seviyesi ile ilkokul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson korelasyon katsayıları Tablo 35.'te verilmiştir.

Tablo 35. İlkokul öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişim seviyesi ile ilkokul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasındaki Pearson korelasyon katsayıları

		SMEAN(veliokult oplam)	SMEAN(rubrikto plam)
SMEAN(veliokultoplam)	Pearson Correlation	1	-.070
	Sig. (2-tailed)		.349
	N	182	182
SMEAN(rubriktoplama)	Pearson Correlation	-.070	1
	Sig. (2-tailed)	.349	
	N	182	182

İlkokul öğrencilerinin velilerinin veli-okul iletişim seviyesi ile ilkokul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasında ilişki yoktur ($r = -0.07$; $p > 0.05$).

İlkokul öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişkisi seviyesi ile ilkokul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarısı arasındaki Pearson korelasyon katsayıları Tablo 36.'da verilmiştir.

Tablo 36. İlkokul öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişkisi seviyesi ile ilkokul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarısı arasındaki Pearson korelasyon katsayıları

		SMEAN(rubrikto plam)	SMEAN(veliogrtr oplama)
SMEAN(rubriktoplama)	Pearson Correlation	1	-.060
	Sig. (2-tailed)		.424
	N	182	182
SMEAN(veliogrtrtoplama)	Pearson Correlation	-.060	1
	Sig. (2-tailed)	.424	
	N	182	182

İlkokul öğrencilerinin velilerinin veli-öğretmen ilişkisi seviyesi ile ilkokul öğrencilerinin İngilizce dersi akademik başarı seviyesi arasında ilişki yoktur ($r = -0.06$; $p > 0.05$).

BÖLÜM 4. ÖZET, YARGI VE ÖNERİLER

Özet

Aslanargun'un araştırmasında belirttiği gibi, Coleman'ın sunduğu rapora göre çocuğun okul başarısı yetiştiği aile ortamından kaynaklanmaktadır. Aynı çalışmada, görüşü belirtilen Özabacı'ya göre, aile ortamı okul başarısızlığına sebep olabilmektedir.

Aslanargun, araştırmasında, veli katılımının çocukların akademik başarısında tamamlayıcı bir faktör olduğunu belirtmiştir. Aynı çalışmada, Diaz'ın sınıfta kalma riski taşıyan öğrencilerin aile ilgisizliğinin etkisi olduğunu saptadığını da belirtmiştir. Eastman de eğitim açısından destekleyici yaklaşımı olan ailelerin çocuklarının daha başarılı olduğu sonucuna vardığını ortaya koymuştur.

Çelenk, araştırmasında, Jencks ve arkadaşlarının yaptığı çalışmada aile katkısının çocuğun başarısında etkili olduğunu belirtmiştir. 2001 yılında yaptığı çalışmaya göre, öğretmenler okulla işbirliği yapan ve çocuğunun akademik ilerleyişiyle ilgilenen velilerin akademik başarıya önemli bir etkisi olduğu görüşünde olduğunu belirtmiştir.

Gümüşeli araştırmasında, veli okul işbirliğinin temel amacının öğrencilerin başarısını artırmak olduğunu, okulun, çocuğa topluma ve kendisine yarar sağlayacak davranışları oluşturmaya çalışsa da bunu tek başına yapmasının mümkün olmadığını, çünkü bu davranışların önemli bir kısmı ailenin katkısıyla oluşmakta olduğunu belirtmiştir. Aynı çalışmada, okulda kazanılan bilgilerin aileler tarafından pekiştirilip desteklenmemesi durumunda kısa sürede unutulduğu, ev ve okul arasında önem verilen değerler, alışkanlıklar ile çocuğa davranış kazandırma yöntemi konusunda ayrıcalık olması durumunda çocuğun bu davranışları öğrenip uygulamasının güç olacağı da belirtilmiştir. Bu ve bunun gibi sebeplerden dolayı okulun, başarıyı artırma konusunda ailenin desteğine ihtiyaç duyduğunu belirtmiştir.

Yargı

“Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeği ve “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinde, ilkökul öğrencilerinin sınıfı arttıkça, veli-okul iletişimi ve veli-öğretmen ilişkisi seviyesinde bir

düşüş görülmektedir. Bu sınıf yükseldikçe ailelerin okulla iletişiminin azaldığı anlamına gelebilir.

“Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 1. maddesi “Okulumuzda veli-öğretmen işbirliği yeterli düzeydedir.”, 5. maddesi “Okula gittiğimde kolaylıkla çocuğumun öğretmeni ile görüşme imkanı bulabiliyorum.”, 7. maddesi “Veli toplantısı dışında da zaman zaman çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim.”, hem sınıflar bazında hem de genel olarak yüksek seviyede çıkmıştır. Bu veliler ile öğretmenler arasında iyi bir işbirliği olduğu ve sık sık görüştükleri şeklinde yorumlanabilir.

“Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 2. maddesi “Okul toplantılarına düzenli olarak katılırım.”, hem sınıflar bazında hem de genel olarak yüksek seviyede çıkmıştır. Bu velilerin okul toplantılarına katıldıklarına, çocuklarının okul durumuyla ilgilendikleri şeklinde değerlendirilebilir.

“Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 4. maddesi “Bir veli olarak okula gittiğimde kendimi rahat bir ortamda hissederim.”, hem sınıflar bazında hem de genel olarak yüksek seviyede çıkmıştır. Bu bağlamda velilerin okulda uygun bir ortam buldukları sonucuna ulaşılabilir.

“Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 6. maddesi “Çocuğumun dersine giren bütün öğretmenleri tanırım.” sadece ilkokul 2. sınıf seviyesinde yüksek seviyede çıkmıştır. Bu ilkokul 2. sınıfta velilerin, öğretmenlerle olan iletişiminin daha fazla olduğu şeklinde yorumlanabilir.

“Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeğinin 10. maddesi “Çocuğumun öğretmeniyle olan görüşmelerimizde öğretmenin tutumu, yaklaşımı iyidir.” hem sınıflar bazında hem de genel olarak yüksek seviyede çıkmıştır. Bu İngilizce öğretmenlerinin, veliye karşı olumlu bir tutum sergilediği, onlarla iyi iletişim kurmak için çaba gösterdiği şeklinde gözlemlenebilir.

“Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin 2. maddesi “Ailelerle telefon görüşmeleri yapıyor.”, ilkokul 2. sınıf seviyesinde yüksek seviyede çıkarken, ilkokul 3 ve 4. sınıflar ve genel olarak düşük seviyede çıkmıştır. Bu bağlamda İngilizce öğretmenlerinin ailelerle yaptığı telefon görüşmelerine ilkokul 2. sınıfta daha fazla rastlandığı, öğrencilerle ilgili bilgilerin ilkokul 2. sınıfta daha fazla aktarıldığı, bunun iletişim seviyesine olumlu bir katkısı olduğu anlaşılabilir.

“Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin 4. maddesi “Ailelerle idare kanalıyla resmi yoldan yazışıyor.”, ilkokul 2. sınıf seviyesinde yüksek seviyede çıkarken, ilkokul 3 ve 4. sınıflar seviyesinde ve genel olarak düşük seviyede çıkmıştır. Bu da İngilizce öğretmenlerinin aileler için idare kanalını ilkokul 2. sınıfta daha fazla kullandığına, ailelere öğrenciler hakkında bilgi verildiğine, bu veli-öğretmen ilişkisine olumlu bir katkısı olduğu şeklinde değerlendirilebilir.

“Veli-Öğretmen İlişkisi” anketinin 16. maddesi “Ailelerle bireysel görüşmeler yapıyor.”, ilkokul 2. sınıf seviyesinde yüksek seviyede çıkmıştır. Bu İngilizce öğretmenlerinin, ailelerle görüşmeleri ilkokul 2. sınıfta daha fazla yaptığına, bunun da veli-öğretmen ilişkisine olumlu bir katkısı olduğu şeklinde yorumlanabilir.

“İngilizce Performans Değerlendirme Formu”nun 1. maddesi “Dinlediği kelimeleri anlar.”, 2. maddesi “Dinlediği cümleleri anlar.” hem sınıflar seviyesinde hem de genel olarak yeterli seviyede çıkmıştır. Bu öğrencilerin dinleme becerilerinin sınıflarına göre yeterli seviyede olduğu şeklinde değerlendirilebilir.

“İngilizce Performans Değerlendirme Formu”nun 7. maddesi “Kelimelerin anlamını bilir.” hem sınıflar seviyesinde hem de genel olarak yeterli seviyede çıkmıştır. Bu da öğrencilerin kelime bilgilerinin sınıflarına göre yeterli seviyede olduğuna yönelik yorumlanabilir, ancak 8. madde “Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde yazar.” ilkokul 2. sınıf seviyesinde orta seviyede çıkarken, 3 ve 4. sınıf seviyesinde ve genel olarak yeterli seviyede çıkmıştır. Bu öğrencilerin kelimeleri yazma becerilerinin ilkokul 2. sınıftan sonra artış gösterdiği şeklinde gözlemlenebilir.

“İngilizce Performans Değerlendirme Formu”nun 10. maddesi “Verilen komutları anlar ve uygular.” ilkokul 3 ve 4. sınıflar seviyesinde ve genel olarak yeterli seviyede çıkmıştır. Bu da bu becerinin ilkokul 2. sınıftan sonra seviye bakımından gelişme gösterdiği şeklinde anlaşılabilir.

“İngilizce Performans Değerlendirme Formu”nun 5. maddesi “Okuduğu metinleri anlar.” sadece ilkokul 2. sınıf seviyesinde orta seviyede çıkmıştır. Seviye arttıkça okuduğunu anlama düzeyi arttığı söylenirken, bu araştırmada bu özelliğin 4. sınıfın 2. sınıftan daha düşük olduğu gözlenmiştir. Bunun sebebi, seviye yükseldikçe bilinmesi gereken kelimelerin arttığı, gramer bilgisi gerektiği ve daha ileri seviye İngilizce metinler olmasının öğrencilerin okuduğunu anlama becerilerinde düşüşe sebebiyet verdiği şeklinde açıklanabilir.

“İngilizce Performans Değerlendirme Formu”nun 6. maddesi “Bilmesi gereken cümlelerle basit diyaloglar kurar.” sadece ilkokul 4. sınıf seviyesinde yeterli seviyede çıkmıştır. Bu ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin diyalog kurma becerilerinin önceki sınıflardaki öğrencilere göre daha yüksek olduğu şeklinde açıklanabilir.

Bu bilgilerin ışığında örnekleme oluşturanlarla yapılan anketlerle velilerin, çocuklarının okumakta olduğu okulla olan işbirliği ve İngilizce öğretmenleriyle olan ilişkilerinin seviyesi, rubrik değerlendirme formlarıyla çocukların İngilizce dersi akademik başarı seviyesi ölçülmüş, ancak katılım-başarı arasında ilişki bulunamamıştır. Bu bağlamda ulaşılan bulgular ile daha önce yapılmış olan araştırmalar arasında bir paralellik yoktur.

Sonuç olarak, veliler, okul konusunda çocuklarıyla küçük yaşta daha çok ilgilenirken, yaş ilerledikçe ve sınıf arttıkça bu azalmaktadır. Aile katılımının ilkokul 2. sınıfta, diğer sınıflardan daha fazla olduğu görülmektedir. Bunda çocuğun okula adaptasyonu ve çocuğun gelişimi hakkında daha çok bilgi alma çabasının etkisi olduğu düşünülmektedir. Katılım seviyesinin giderek azalmasının ardında yatan sebepler arasında velilerin çocuklarının eğitiminin sorumluluğunu zaman içinde öğretmene bırakmasının olduğu düşünülmektedir. İlkokul öğrencilerinin sınıfları arttıkça İngilizce dersi akademik başarı seviyelerinde de artış olduğu gözlenmiştir. Ancak çıkan sonuçlara göre, aile katılımının sınıf ilerledikçe azalmasının İngilizce dersi akademik başarısına olumsuz bir etkisi görülmemektedir. Bu durum, ilkokul öğrencilerinin yabancı dil öğrenmede yetenekli olması, İngilizce dersine iyi çalışması, bu ders için motivasyonlarının yüksek olması gibi İngilizce dersi akademik başarısını etkileyen başka değişkenler olabileceği anlamına gelebilir.

Öneriler

Dolayısıyla, ileride bu konuda araştırma yapacak olan araştırmacılara aile katılımı ile öğrencinin İngilizce dersindeki başarısı arasında bir ilişki ararken, öğrencinin motivasyonu, İngilizce konusundaki yeteneği, İngilizce dersine ne kadar verimli çalıştığı gibi ara değişkenleri de dikkate almaları önerilir.

Öğrencinin İngilizce dersi akademik başarısının takip edilmesi için, ailelere öğretmenlerle daha fazla görüşmeleri önerilir, böylece akademik başarının düşmesi durumunda ne yapması gerektiğini öğrenebilirler ve bu bağlamda hareket edebilirler.

Öğretmenlere, sınıf seviyesi yükseldikçe aile katılımını artırmak için daha çok çaba göstermeleri tavsiye edilir. Sergi, konferans gibi çeşitli aktiviteler organize ederek velileri okula çekebilir, onlarla daha fazla görüşme yapabilir, onlara tecrübelerine dayanıp çeşitli kaynaklardan da yardım alarak çocuklarının akademik başarısına nasıl destek olabilecekleri konusunda fikirler verebilirler.

EKLER

Ek 1. “Veli-Okul İletişimi” tutum ölçeği (10 maddelik)

YÜKSEK LİSANS TEZ ANKETİ

Sayın katılımcı,

Bu anket “Ailenin Katılım ve Desteği ile İlkokul Öğrencilerinin İngilizce Dersi Akademik Başarısı Arasındaki İlişkiler” adlı bilimsel araştırma kapsamında yapılmaktadır. Anketteki soruları **içtenlikle** ve **eksiksiz** cevaplamanız, araştırmanın bilimsel geçerliliği ve güvenilirliği için önem taşımaktadır. Araştırmada isminiz hiçbir şekilde belirtilmeyecektir. Katılımınız için teşekkür ederim.

Veli Kodu:

Eğitim Durumu: Okur-Yazar İlkokul Ortaokul Lise Üniversite

Gelir Seviyesi: 1500 ve altı 1600-3000 arası 3500 ve üstü

Öğrencinin Okuduğu Sınıf: 1 2 3 4

SORU	VELİ OKUL İLETİŞİMİ	KATILMIYORUM	KISMEN KATILMIYORUM	KARARSIZIM	KISMEN KATILYORUM	KATILYORUM
1	Okulumuzda Veli-Öğretmen işbirliği yeterli düzeydedir.					
2	Okul toplantılarına düzenli olarak katılırım.					
3	Sıkça çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim.					
4	Bir veli olarak okula gittiğimde kendimi rahat bir ortamda hissederim.					

5	Okula gittiğimde kolaylıkla çocuğumun öğretmeni ile görüşme imkanı bulabiliyorum.					
6	Çocuğumun dersine giren bütün öğretmenleri tanırım.					
7	Veli toplantısı dışında da zaman zaman çocuğumun öğretmeni ile görüşmeye giderim.					
8	Sıkça çocuğumun okul müdürü ile konuşmaya giderim.					
9	Gerektiğinde çocuğumun okulundaki faaliyetlerde görev almak isterim.					
10	Çocuğumun öğretmeniyle olan görüşmelerimizde öğretmenin tutumu, yaklaşımı iyidir.					

Ek 2. “Veli-Öğretmen İlişkisi” anketi (17 maddelik)

SORU	VELİ ÖĞRETMEN İLİŞKİSİ	KATILMIYORUM	KİSMEN KATILMIYORUM	KARARSIZIM	KİSMEN KATILYORUM	KATILYORUM
	İngilizce öğretmenimiz...					
1	Çocuğumuzu okula bırakırken veya alırken bizlerle görüşüyor.					
2	Ailelerle telefon görüşmeleri yapıyor.					
3	Ailelere haber mektupları gönderiyor.					
4	Ailelerle idare kanalıyla resmi yoldan yazışıyor.					
5	Aileler için bilgilendirici kitapçıklar hazırlıyor.					
6	Aileler için eğitim panoları hazırlıyor.					
7	Aileler için sergi veya çay düzenliyor.					
8	Ailelerle birlikte dergi ya da gazete çıkarıyor.					
9	Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını ailelerin görmesi için sergiliyor.					
10	Okulda yapılan çalışmaların fotoğraflarını CD'ye aktararak ailelere gönderiyor.					
11	Ailelerin isteklerini almak için dilek kutusu hazırlıyor ve kullanıyor.					
12	Ailelerin eğitimlerine katkı sağlamak için makale kutusu kullanıyor.					
13	Anne babaların çocuklarına ilişkin eğitim ihtiyaçlarını karşılamak için kitaplıklar oluşturuyor.					
14	Ailelerin günlük (okuldaki etkinliklere) programlara katılımını sağlıyor.					
15	Aileler için bilgilendirme toplantıları (konferansları) düzenliyor.					
16	Ailelerle bireysel görüşmeler yapıyor.					
17	Ailelere ev ziyaretleri yapıyor.					

Ek 3. İngilizce dersi akademik başarısı ölçümü için rubrik değerlendirme formu

İNGİLİZCE PERFORMANS DEĞERLENDİRME FORMU

Öğrencinin Adı Soyadı:

Numarası:

Sınıf: 1 2 3 4

	Boyut	Yetersiz	Orta	Yeterli
1	Dinlediği kelimeleri anlar.			
2	Dinlediği cümleleri anlar.			
3	Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde telaffuz eder.			
4	Bilmesi gereken cümleleri doğru şekilde telaffuz eder.			
5	Okuduğu metinleri anlar.			
6	Bilmesi gereken cümlelerle basit diyaloglar kurar.			
7	Kelimelerin anlamını bilir.			
8	Bilmesi gereken kelimeleri doğru şekilde yazar.			
9	Cümleleri doğru şekilde yazar.			
10	Verilen komutları anlar ve uygular.			

Ek 4. Yüksek lisans tez çalışması için uygulama izni dilekçesi

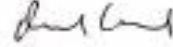
14.12.2017

Sayı: EBB 900/82

Konu: Yüksek lisans tez çalışması uygulama izni hk.

KADIKÖY İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ'NE

161109112 öğrenci numaralı Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Yönetimi ve Denetimi Tezli yüksek lisans programı öğrencisi olan **Utku Can DOĞAN** adlı öğrencimizin "Ailemizin Katılım ve Desteği ile İlk Okul Öğrencilerinin İngilizce Dersi Akademik Başarıları Arasındaki İlişkiler" adlı yüksek lisans tez çalışması kapsamında okullarda yapılacak uygulamalar hususunda gerekli izinlerin verilmesini saygılarımla arz ederim.

Yrd. Doç. Dr. M. Onur CESUR
Eğitim Bilimleri Bölüm Başkanı

Ek 5. Yüksek lisans tez uygulaması için izin belgesi

T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 59090411-44-E.1010221
Konu: Anket ve Araştırma İzin Talebi

15.01.2018

Sayın: Utku Can DOĞAN

İlgi: a) 22.12.2017 tarihli ve 22202262 Gelem Evrak No'lu dilekçeniz.
b) Valilik Makamının 12.01.2018 tarih ve 910076 sayılı oluru.

"Alimin Katılım ve Desteği ile İlk Okul Öğrencilerinin İngilizce Dersi Akademik Başarıları Arasındaki İlişkiler" konulu teziniz hakkındaki ilgi (a) dilekçe ve ekleri ilgi (b) valilik onayı ile uygun görülmüştür.

Bilgilerinizi ve söz konusu talebiniz; bilimsel amaç dışında kullanılması, uygulama sırasında bir örneği müdürlüğümüzde muhafaza edilen mühürlü ve imzalı veri toplama araçlarının kurumlarınıza araştırmacı tarafından ulaştırılarak uygulanması, katılımcıların gönüllülük esasına göre seçilmesi, araştırma sonuç raporunun müdürlüğümüzden izin alınmadan kamuoyuyla paylaşılması, gerekli duyurunun araştırmacı tarafından yapılması, okul idarecilerinin denetim, gözetim ve sorumluluğunda, eğitim-öğretimi aksatmayacak şekilde ilgi (b) Valilik Onayı doğrultusunda uygulanması ve işlem bittikten sonra 2 (iki) hafta içinde sonuçtan Müdürlüğümüz Strateji Geliştirme Bölümüne rapor halinde bilgi verilmesini rica ederim.

M. Nurettin ARAS
Müdür a.
Müdür Yardımcısı

EK:1- Valilik Onayı
2- Ölçekler

İl Millî Eğitim Müdürlüğü Binbirdelek M. İnan Öktem Cad.
No:1 Eski Adliye Binası Sultanahmet Fatih İstanbul
E-Posta: igh34@meb.gov.tr

A. BALTA VHKİ
Tel: (0 212) 455 94 90-239
Faks: (0 212) 455 06 52

İletişim için lütfen aşağıdaki adresleri kullanınız. <https://www.meb.gov.tr> adresinden: 6940-0548-3a57-8fbc-3813 kodu ile teyit edilebilir.

Ek 6. Yüksek lisans tezi anket uygulaması için izin belgesi

T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 59090411-20-E.910076
Konu : Anket ve Araştırma İzin Talebi

12/01/2018

VALİLİK MAKAMINA

İlgi: a) 22.12.2017 tarihli ve 22202262 Gelen Evrak No'lu dilekçe.
b) MEB. Yen. ve Eğ. Tk. Gn. Md. 22.08.2017 tarih ve 12607291/2017/25 No'lu Gen.
c) Millî Eğitim Müdürlüğü Araştırma ve Anket Komisyonunun 11.01.2018 tarihli tutanağı.

Maltepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü yüksek lisans öğrencisi Utku Can DOĞAN'ın "Ailenin Katılım ve Desteği ile İlk Okul Öğrencilerinin İngilizce Dersi Akademik Başarısı Arasındaki İlişkiler" konulu tezi kapsamında, ilimiz Kadıköy ilçesinde bulunan özel/resmî ilkokullarda öğrenim gören öğrenci ve öğrencilerin velilerine; veli okul iletişimi anketi ve veli öğretmen ilişkisi anketini uygulama istemi hakkındaki ilgi (a) dilekçe ve ekleri Müdürlüğümüzce incelenmiştir.

Araştırmacının söz konusu talebi; bilimsel amaç dışında kullanılmaması, uygulama sırasında bir örneği müdürlüğümüzde muhafaza edilen mühürlü ve imzalı veri toplama araçlarının kurumlarınıza araştırmacı tarafından ulaştırılarak uygulanması, katılımcıların gizliliklik esasına göre seçilmesi, araştırma sonuç raporunun müdürlüğümüzden izin alınmadan kamuoyuyla paylaşılmaması koşuluyla, okul idarelerinin denetim, gözetim ve sorumluluğunda, eğitim-öğretimi aksatmayacak şekilde ilgi (b) Bakanlık emri esasları dâhilinde uygulanması, sonuçtan Müdürlüğümüze rapor halinde (CD formatında) bilgi verilmesi kaydıyla Müdürlüğümüzce uygun görülmektedir.

Makamlarınızca da uygun görülmesi halinde Olur'larsınız arz ederim.

Ömer Faruk YELKENCI
Millî Eğitim Müdürü

OLUR
12/01/2018

Ahmet Hamdi USTA
Vali a.
Vali Yardımcısı

Ek:1- Genelge
2- Komisyon Tutanağı

İl Millî Eğitim Müdürlüğü Binası/İzmir Çakır Cad.
No:1 Etiler Adliye Binası Sultanzade Mehmet Fatih İstanbul
E-Posta: igsb34@meb.gov.tr

A. BALTA VHKİ
Tel: (0 212) 455 04 00-239
Faks: (0 212) 455 06 52

Bu belge gizli olarak değerlendirilmemelidir. <https://mek.sagp.meb.gov.tr/adresimiz> dâhilinde 0661-3307-9408-8688 kodu ile bilgi alınabilir.

KAYNAKÇA

- Acat, M. Bahattin & Seyfettin Demiral. "Türkiye'de Yabancı Dil Öğreniminde Motivasyon Kaynakları ve Sorunları," **Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi**. 31: 314, 2002.
- Argon, Türkan & Cemile Kıyıcı. "İlköğretim Kurumlarında Ailelerin Eğitim Sürecine Katılımlarına Yönelik Öğretmen Görüşleri," **Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi**. s. 81, 2012.
- Aslanargun, Engin. "Okul-Aile İşbirliği ve Öğrenci Başarısı Üzerine Bir Tarama Çalışma," **Sosyal Bilimler Dergisi**. 18: 120-124, 127-128, 2007.
- Aydoğdu, Fatih & Mücahit Dilekmen. "İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Akademik Başarılarının Değerlendirmesi," **Electronic International Journal of Education, Arts and Science**. 2, 4: 40-56, 2016.
- Becker, Henry Jay. "Parental Involvement: Yesterday and Today," **The Elementary School Journal**. 1991.
- Can, Ertuğ & Canan Işık Can. "Türkiye'de İkinci Yabancı Dil Öğretiminde Karşılaşılan Sorunlar," **Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi**. 4, 2: 44, 2014.
- Çayak, Semih & Demirali Yaşar Ergi. "Öğretmen-Veli İşbirliği ile İlkokul Öğrencilerinin Sınıf İçindeki İstenmeyen Davranışları Arasındaki İlişki," **Eğitim ve İnsani Bilimler Dergisi: Teori ve Uygulama**. 6, 11: 59-77, 2015.
- Çelenk, Süleyman. "Okul Başarısının Ön Koşulu: Okul Aile Dayanışması," **İlköğretim Online**. ss. 29-30, 2003.
- Çınkır, Şakir & Funda Nayır. "Okul Aile İşbirliği Standartlarına İlişkin Veli Görüşlerinin İncelenmesi," **Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi**. 32: 246, 2017.
- Cotton, Kathleen & Karen Reed Wikeland. "Parent Involvement in Education," 1989.
- Erdoğan, Çetin & Nihan Demirkasımoğlu. "Ailelerin Eğitim Sürecine Katılımına İlişkin Öğretmen ve Yönetici Görüşleri," **Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi**. 16, 3: 399-431, 2010.
- Fan, Xitao & Michael Chen. "Parental Involvement and Students' Academic Achievement: A Meta-Analysis," **Educational Psychology Review**. 2001.
- Gül, İbrahim. "İlköğretim Okulu Yöneticilerinin Okul Çevre İlişkilerinin Geliştirilmesine Yönelik Görüşleri," **Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi**. 1, 32: 165-192, 2013.
- Gümüşeli, Ali İlker. "Ailenin Katılım ve Desteğinin Öğrenci Başarısına Etkisi," **Özel Okullar Birliği Bülteni**. 2004.
- Hoover-Dempsey, Kathleen V. & Howard M. Sandler. "Why Do Parents Become Involved In Their Children's Education," **Review of Educational Research**. 1997.

- Hornby, Garry & Rayleen Lafaele. "Barriers to Parental Involvement in Education: An Explanatory Model," **Educational Review**. 63, 1: 37-52, 2011.
- İlter, Binnur (Genç). "Erken Yaşta Yabancı Dil Öğretimi Üzerine Veli ve Öğretmen Görüşleri," **Kastamonu Eğitim Dergisi**. 15, 1: 22-23, Mart 2007.
- Karasar, Niyazi. **Araştırmalarda Rapor Hazırlama**. 30. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık, 2016
- Karasar, Niyazi. **Bilimsel Araştırma Yöntemi**. 30. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık, 2016
- Kazazoğlu, Semin. "Türkçe ve İngilizce Derslerine Yönelik Tutumun Akademik Başarıya Etkisi," **Eğitim ve Bilim**. 38, 170: 296-297, 2013.
- Keçeli-Kaysılı, Bahar. "Akademik Başarının Artırılmasında Aile Katılımı," **Özel Eğitim Dergisi**. s. 76, 2008.
- Kocabaş, Ezgi Özeke. "Eğitim Sürecinde Aile Katılımı: Dünyada ve Türkiye'deki Çalışmalar," **Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi**. 3, 26: 143-153, 2016.
- Lindberg, Emine Nihal (Ahioğlu). "Eğitim Fakültesi Son Sınıf Öğrencilerinin Aile Katılımı ile İlgili Görüşleri," **Kuram ve Uygulama Eğitim Bilimleri**. 14, 4: 1339-1361, 2014.
- Sabancı, Ali & Esra Yücel. "İlk ve Ortaokul Öğretmenlerinin Velilere Yönelik Psikolojik Yıldırma Davranışları Gösterme Düzeyi," **Turkish Journal of Education**. s. 43, 2014.
- Şad, Süleyman Nihat. "İlköğretim Öğrencilerinin Türkçe, Matematik ve Fen ve Teknoloji Derslerindeki Başarılarının Yordayıcıları Olarak Aile Katılımı Görevlerinin İncelenmesi," **Eurasian Journal of Educational Research**. 49: 173-196, 2012.
- Şad, Süleyman Nihat & Oğuz Gürbüz Türk. "İlköğretim Birinci Kademe Öğrenci Velilerinin Çocuklarının Eğitime Katılım Düzeyleri," **Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri**. 13, 2: 993-1011, 2013.
- Soyupek, Hasan. "Yabancı Dil Öğretiminde Güdülemenin Önemi," 1571. 2007.
- Tilfarlıoğlu, Filiz Yalçın & Fatma Şeyma Çiftçi. "Supporting Self-Efficacy and Learner Autonomy in Relation to Academic Success in EFL Classrooms (A Case Study)," **Theory and Practice in Language Studies**. 1, 10: 1284, October 2011.
- Ünüvar, Perihan. "Aile Katılımı Çalışmalarına Yönelik Ebeveyn ve Öğretmen Görüşlerinin Karşılaştırılması," **Kastamonu Eğitim Dergisi**. 18, 3: 719-730, 2010.
- Yiğit, Birol & Mehmet Bayrakdar. "Okul Çevre İşbirliğini Sağlamaya Yönelik Örnek Uygulamalar," **Okul-Çevre İlişkileri**: 73-139. Ankara: Pegem Yayıncılık, 2006.

